

AL. BĂLINTESCU, ION CĂLIN, ION POPESCU

DOCUMENTE NOI
IN LEGĂTURĂ CU RĂSCOALA POPORULUI
DE SUB CONDUCEREA LUI
TUDOR VLADIMIRESCU

CRAIOVA
1954

ARHIVELE STATULUI CRAIOVA
și
CABINETUL PEDAGOGIC AL REGIUNII CRAIOVA

m, 8843

AL. BĂLINTESCU, ION CĂLIN, ION POPESCU

DOCUMENTE NOI
IN LEGĂTURĂ CU RĂSCOALA POPORULUI
DE SUB CONDUCEREA LUI
TUDOR VLADIMIRESCU

CRAIOVA
1954

19.023/1954

9(R)27 (093)

902.5(R2) Craiova.

In cinstea lui 23 august 1954, cind se implineste un deceniu de viață nouă în Patria noastră, închinăm aceste mărturii ale luptei de veacuri dusă împotriva jugului exploatator, de către poporul nostru, făuritor al istoriei.

P R E F A Ț Ă

În decembrie 1953, s-au găsit întâmplător în podul garajului Sfatului Popular al orașului Craiova, garaj care odinioară a fost grajd al caselor Glogoveanu, circa două sute de documente istorice inedite, majoritatea din primele trei decenii ale veacului al XIX-lea. Aceste documente se află acum la Arhivele Statului Craiova în pachetele XVI, LXXXIX, XC, XCI, XCII și XCIII. Parte din ele conțin știri noi asupra stărilor sociale din preajma anului 1821, când țărănimea olteană nemaiputînd suferi jugul asupritor al boierilor și jugul turcesc, se ridică sub steagul slugerului Tudor din Vladimir.

Spre a pune la îndemîna oamenilor muncii din învățămînt, cît și a celor ce se ocupă cu studiul problemelor istorice un material prețios pentru cunoașterea adevăratelor cauze care au determinat masele populare din regiunea noastră să pornească la luptă în 1821, prezentăm aici 33 documente originale dintre anii 1814 aprilie 29 — 1826 august 26. Documentul nr. 32 este de la Arhivele Statului R.-Vilcii, iar documentul nr. 9 este de la Muzeul Regiunii Craiova.

Menționăm că trei din aceste documente sînt scrisori ale lui Tudor Vladimirescu, iar unul este scris de Tudor Vladimirescu și semnat de Răducan Nicola.

Prin scrisoarea datată 1814 iunie 2, Tudor Vladimirescu îl vestește pe Nicolae Glogoveanu, ispravnicul județului Mehedinți, că a plecat „la Beci la locul cel poruncit“, rugîndu-l ca în lipsă să se îngrijească împreună cu coconul Iordăchiță de „treaba cea știută“, pentru a nu „rămînea isterisit de acea treboară“.

La 22 decembrie 1814, Tudor Vladimirescu îl înștiințează pe Nicolae Glogoveanu că a plecat din Viena numai cu doica Bălașa, lăsînd-o acolo pe coconița Masinca și că s-a stins cu cheltuiala petrecînd în țară tirană.

La 24 august 1815, Tudor îi scrie tot lui Nicolae Glogoveanu pentru niște socoteli bănești.

Din documentul cu data de 4 septembrie 1815, se vede că atunci oamenii se aflau fugiți prin păduri „din pricina răzvrătitoarelor vremi ce s-au urmat prin partea locului“, adică în părțile Mehedințului.

În ceea ce privește cauzele răscoalei din 1821, documentele nr. 1, 2, 9, 10, 11, 12, 13 și 14 aduc elemente importante, arătând la ce obligații erau supuși țărani față de stăpînire, față de boieri și față de turci.

De pildă, locuitorii satului Calafat se plîng caimacamului Craiovei, la 29 aprilie 1814, că aflîndu-se cu locuința în gura sârhatului Diiului, sînt înecați în greutăți fără de număr, pătîmind cu conacele trecătorilor musafiri; li se iau caii de olac, li s-au sporit dările și au dat 55 ocale unt „orînduiala mutfacului mării sale pașii“, neținîndu-li-se în seamă chitanțele.

Pentru facerea și meremetisitul podurilor mari din București, isprăvnicatul județului Mehedinți poruncește, la 11 mai 1814, zapciilor plășii Baia să strîngă bani dela scutelnicii și poslujnicii din plasă.

În perioada aceasta de la începutul veacului al XIX-lea, cînd capitalismul este în dezvoltare și banul joacă un mare rol în îmbogățire, boierii fac negoț cu sare prin satele lor, cu porci și caută să scoată cît mai mulți bani din sudoarea clăcașilor. Pentru gusturile lor nesătute, cer să li se aducă de prin sate tot felul de bunătăți; de exemplu în 1817 i se trimite boierului Nicolae Glogoveanu la București, botițe cu păstrăvi vii tocmai din munții Mehedințului.

E cunoscut de asemenea faptul că unii boieri aflați în dregătorii răpeau pămînturile țăranilor, pentru a-și mări moșiile; documentul nr. 9, cu data de 18 aprilie 1819, ne arată că moșneanul boierit Ioan Poroineanu, care era și sameș în județ, proprietar la Tîmna-Mehedinți, voia cu orice chip să se facă stăpîn pe părți însemnate din pămîntul țăranilor tîmneni și pentru aceasta se folosea de felurite mijloace silnice: bătăi, închisori, mită, jurăminte false, amenințare cu moartea și altele.

În 1826 august 26, Pătru Cocîr, omul de încredere al lui Nicolae Glogoveanu, face acte de proprietate pentru niște moșii, fără a le pune data, gîndind că poate să fie „socoteala stăpînului“ să le pună un leat mai vechi, dacă așa îi vor dicta interesele.

Jafurile săvîrșite de oamenii stăpînirii, ispravnici, zapcii, vătăfi de plai, în preajma anului 1821, sînt fără de număr în

regiunea noastră și arată de ce masele țărănești au răspuns imediat la chemarea lui Tudor Vladimirescu, înclîndu-se în oștirea pandurilor.

Locuitorii satului Glogova se plîng căimăcămiei Craiovei (1820 mai 15) împotriva căpitanului Ianache Dănciulescu de la căpitănia Baia de Aramă, care i-a jefuit „fără dă nicio dreptate”. Se mai jeluiseră ei și înainte, dar logofătul Mihai trimis de căimăcămie să le facă dreptate, pune chiar pe păgubași la popreală, despoindu-i de-al doilea „și pe însuși căpitanu Ianache l-au făcut judecător”, oamenii pătîmind mai rău decît înainte. Cer să se facă o nouă cercetare cu carte de blestem, întrucît căpitanul Ianache i-a stins din fața pămîntului, cî numai din satul Glogova „au luat jafuri fără de nicio dreptate peste taleri 2000 și au pustiit oamenii din pricina lui, nemaiputînd suferi jafurile și nemilostivirea și caznile” care le-a făcut și le face.

Căpitanul Ianache, după cum dovedesc cercetările din iunie 1820, jefuise nu numai pe locuitorii Glogovei, ci globise pe nedrept și alți locuitori din satele Stroești, Crainici, Negoești, Roșiuța, Șovarna, Leurda, Ciuperceni, Brebenari, Rudina și Ploștina.

Precum se știe, în 1821 Nicolae Glogoveanu fugise în Transilvania din cauza răscoalei. Acolo îi scrie în ianuarie 1822 un logofăt al lui, anume Pătru Cocîr, înștiințîndu-l că în urma răscoalei li „s-au sfărșit inima văzînd și patimi de turci”; frică au petrecut și petrec încă, încît li se curmă inima și tac mălcom; la strîngerea banilor întîmpină greutăți „avînd unii din rumăni multe nazuri”, — ca să scoată ceva de la ei, trebuie să-i ia cu blîndețe și cu binișorul.

După răscoala din 1821, oamenii din satele regiunii noastre petrec multe necazuri și valuri. Se trimit turci prin satele de unde se ridicaseră pandurii, ca să-i cerceteze pe aceștia, să li se ridice armele și să dea zapise că nu vor mai face nici o pornire.

Prin zapisul cu data de 5 decembrie 1822, Dumitru Lupeș, Iovan Buzur și pîrcălabul Gheorghe dimpreună cu tot satul Dănceu-Mehedinți, făcîndu-se cercetarea pandurilor „ce au fost însărcinați cu răbilia” și căutîndu-se arme prin sat, încredințează că nu mai au arme nici măcar o cremene, pentru că le-au dat la Ahmet Aga și că nu vor mai face altă pornire și nici se va mai pomeni de asemenea lucru.

De asemenea, locuitorii satului Gogoșița-Mehedinți apucați de stăpînire cu mare strînsoare, cu bătăi și cu cazne ca să

arate cîte puști, pistoale și arme sînt în sat, mărturisesc, la 15 decembrie 1822, că n-au nici măcar o „țavă“, armele fiind strînse din anul trecut de logofătul Mihai Furtună, zapciul plășii și de un cîrc serdar venit după aceea. Și de se va mai găsi în sat măcar o „țavă“, să fie sub mare pedeapsă și tăiați ca unii ce n-au arătat adevărul, iar nevestele cu copiii lor să fie robi prea înaltei Porți.

La 19 decembrie 1822, Trăilă Ciucea, Ioan Corneanu și Trăilă Partenie, împreună cu tot satul Ilovița-Mehedinți, venind logofătul Vasile Strîmbeanu cu beșlii orînduiți ca să cerceteze pandurii din satul lor ce au fost amestecați la răbelie și că-rora li s-au dat teșcherele la mîna „ca să fie cuncscuți că s-au întors dila a lor greșală“, încredințează că „sînt oameni cu inima curată după cum au fost și moșii și strămoșii... și nu să vor mai abate la nicio răotate“. Armele le-au dat la stîpînire. Dacă acei panduri se vor mai dovedi cu vreo răutate, sau se vor mai găsi arme în sat, atunci tot satul să fie sub sabia împărătească și a mării sale lui vodă.

Asemenea mărturii de strînsori și cazne suferite de satele din regiunea noastră în urma răscoalei de la 1821, ne dau și documentele cu nr. 21, 22, 23, 26, 28 și 32.

Husein aga, orînduit subașă la Baia de Aramă, se amestecă pînă și în căsătoria tinerilor din sate (documentul cu data de 23 decembrie 1823).

Nici după anul 1821, hrăpirile, jafurile și gloabele zapciilor din plășile Baia și Ocolul — Mehedinți, nu încetează. De aceea, în ianuarie 1822, ispravnicii județului, arătîndu-le acestora că s-au abătut din nou la asemenea rele urmări, orînduiesc un logofăt care să le cerceteze faptele și să întoarcă înapoi la cei năpăstuiți toate cîte li s-au luat mai mult de cînd cu „răzvrătirea“.

De altfel nici ispravnicii nu erau mai cinstiți. La 27 octombrie 1823, marele vistier al Țării Romînești scrie ispravnicilor județului Mehedinți că s-au depărtat cu totul de la datoria supunerii, abătîndu-se la alte împotrivoare păreri, din cauza lor „pătîmind și lăcuitorii însărcinări și nedreptăți“. Marele vistier le poruncește să înceteze cu astfel de abuzuri, căci dovedindu-se vinovați vor fi răsplătiți „în faptă, spre pilda și altora“.

Gheorghe Duncea, ctitor cu Tudor Vladimirescu al bisericii din satul Prejna, a fost omorît de hoși la vremea „răbeliei“. Rezultă acest lucru din jalba lui Nicolae Zoican din Balta, către ispravnicii județului Mehedinți, pentru o sumă de bani ce-i

datora Gheorghe Duncea fiind chezaș al fiului său Constantin Duncea, trecut în Țara Nemțească.

Am prezentat, în mare, conținutul acestor documente care aduc știri noi cu privire la răscoala poporului de sub conducerea lui Tudor Vladimirescu. Dacă întâmplător au fost găsite într-un pod uitat, aceasta însemnează că în cuprinsul regiunii noastre asemenea mărturii ale trecutului zac încă necunoscute.

Este o datorie patriotică pentru toți oamenii muncii de a contribui la descoperirea lor, ca în acest fel să se cunoască și mai bine lupta de veacuri dusă împotriva jugului exploata-tor, de către poporul nostru, adevăratul făuritor al istoriei.

Dăm în facsimil la sfârșitul volumului, documentele nr. 1, 4, 5, 6 și 11, un glosar și un indice.

CUPRINSUL DOCUMENTELOR

1

1814 aprilie 29.—Locuitorii satului Calafat, județul Mehedinți, se plîng căimăcămiei Craiovei pentru multele și necurmatele greutăți și pentru alte neajunsuri în care sînt înecați din cauza dărilor și asupririlor turcești.

2

1814 mai 11.—Ispravnicii județului Mehedinți poruncesc logofătului Toma, zapciul plășii Baia, să strîngă bani de la scutelnici și poslușnici, pentru facerea și meremetisitul podurilor celor mari din poliția Bucureștilor.

3

1814 mai 18.—Scrisoarea prin care Răducan Nicola vorbește lui Nicolae Glogoveanu, ispravnicul județului Mehedinți, despre niște ferestre, o masă și îl dă știri de la Viena în legătură cu sănătatea soției acestuia. Este scrisă de Tudor Vladimirescu.

4

1814 iunie 2.—Scrisoarea prin care Tudor Vladimirescu vestește pe Nicolae Glogoveanu, ispravnicul județului Mehedinți, că pleacă la Viena, rugîndu-l ca în lipsă, împreună cu coconu Iordăchiță, să aibă grijă de „trebșoara cea știută“.

5

1814 decembrie 22.—Scrisoarea prin care Tudor Vladimirescu înștiințează pe Nicolae Glogoveanu că a plecat din Viena numai cu doica Bălașa și că s-a stîns cu cheltuiala petrecînd într-o țară tirană, rugîndu-l să i se poruncească unde să ducă doica și lucrurile luate de la Viena.

1815 august 24. — Tudor Vladimirescu scrie lui Nicolae Glogoveanu să fie îngăduitor pînă va veni la el pentru niște socoteli bănești și să nu se bucure a-și face atîta sîclet, că el vînd să facă bine, pătimește mare nedreptate și mare păcat.

1815 septembrie 4. — Anica Pavlu scrie lui Nicolae Glogoveanu peniru niște datorii pe care nu le-a putut plăti la timp, fiind fugită prin păduri din pricina răzvrătitoarelor vremi ce s-au urmat în partea locului.

1817 martie 15. — Scrisoarea prin care Dragomir înștiințează pe Nicolae Glogoveanu despre felul cum merge vînderea sării, stringerea banilor de la scutelnici și pentru niște piel; îl mai vestește că l-a trimis la București 8 botițe cu păstrăvi vii și alte lucruri.

1819 aprilie 18. — Adevărîța dată de Dumitrașcu Cilibia Ciocirlan din Timna — Mehedinți, lui Constantin Timneanu și altor moșneni din același sat, prin care arată că Ioan Poroi-
neanu l-a arestat și cu mijloace silnice l-a obligat să dea mărun-
turile mincinoasă, privitoare la semnele hotarului Timna.

1819 noiembrie 3. — Scrisoarea prin care slugerul Vasile Strimbeanu vestește pe Nicolae Glogoveanu că biv vel pahar-
nicul Nicolăiță Brăiloiu, ispravnicul județului Mehedinți, a dat
poruncă zapciilor să dea înapoi banii luați de la oameni
peste lege, să nu se încarce satele cu socoteli sau podvezi și
celor neputincioși să li se facă scădere.

1820 mai 15. — Jalba prin care locuitorii satului Glogova
— Mehedinți se plîng cămăcămiei Craiovei împotriva căpitanului
Ianache Dănciulescu de la Baia de Aramă, pentru șafulurile și fără-
delegile săvirșite de acesta.

1820 mai 16. — Scrisoarea prin care Nicolae Glogoveanu pofteste pe medelnicerul Gheorghe să orînduiască fără zăbavă cercetarea pricinii celor douăzeci oameni dela Glogova, jefuiți de căpitanul Ianache.

1820 iunie. — Perilipsis de cercetarea fărădelegilor și jafurilor săvîrșite de căpitanul Ianache Dănciulescu în plasa Bala-Mehedinți.

1820 iulie 9. — Cartea de blestem a lui Galaction, episcopul Rîmnicului, către toți locuitorii jefuiți de căpitanul Ianache Dănciulescu al Băii și către colăcași, ca să spună adevărul în pricina aceasta, deoarece s-au arătat nemulțumiți de cercetarea ce le-au făcut-o omul spătăriei, dar mai ales orînduitul isprăvnicatului.

1821 august. — Teșchereaua dată de autoritățile turcești și de medelnicerul Ioan Poroineanu lui Dincă sin Ioan Almăși din Vinjul — Mehedinți, ca să poarte arme pentru prinderea hoților.

1822 ianuarie. — Pătru Cocir scrie lui Nicolae Glogoveanu fugit în Țara Nemțească, arătînd că i s-a sfîrșit inima de patimi de turci veniți prin sate, că unii din rumîni au multe nazuri și fac pagubă stăpînului și că l-a murit soția lăsîndu-l cu șapte copii mărunți.

1822 februarie 11. — Adevărîța sătenilor din Caraula — Mehedinți, la mîna logofătului Ioan Negreanu, ca să se știe că la ei în sat zapcii n-au făcut jafuri și luări nedrepte.

1822 iunie 4. — Scrisoarea prin care popa Constantin Săvoiu de la Glogova se plînge lui Nicolae Glogoveanu că după multe necazuri și valuri ce petrece din pricina răzvrătirii, are multe nemulțumiri din partea popei Barbu, care îl necinstește și-l poprește din enorie.

1822 octombrie 5. — Pecetluitul prin care căimăcămia Craiovei îngăduie lui Costandin Stroe din Pătule — Mehedinți, să poarte arme pentru a se păzi de făcătorii de rele.

1822 decembrie 5. — Zapisul prin care Dumitru Lupeș, Iovan Buzur și Pătru Mardale, dimpreună cu tot satul Dănceu, încredințează că armele le-au dat la Ahmet aga și că nu vor mai face nici o pornire, nu mai au arme și nici hoți în sat nu vor mai fi.

1822 decembrie 5. — Zapisul prin care Sandu Crișan și Dumitru Izvoranu, dimpreună cu tot satul Pătule încredințează că armele le-au dat la Ahmet aga și că nu vor mai face nici o pornire, nu mai au arme și nici hoți în sat nu vor mai fi.

1822 decembrie 6. — Zapisul prin care Nicola Pestrițu, Gheorghe Covrig și Sămen Gușu, dimpreună cu alții, mărturisesc ispravnicatului că la ei în sat nu se mai găsesc nici arme și nici oameni strini; iar de se vor mai găsi, să fie ei sub pedeapsa măriei sale lui vodă.

1822 decembrie 7. — Zapisul prin care un anume Dobrițescu încredințează că de-l vor afla cu arme, se va pedepsi întocmai cu vinovații.

1822 decembrie 12. — Nicolae Zoican din Balta se jeluiește ispravnicului Nicolaș Glogoveanu al județului Mehedinți, pentru o datorie de bani ce avea să ia de la Constantin Duncea, fiul lui Gheorghe Duncea, fugit în Țara Nemțescă; Gheorghe Duncea, chezaș fiului său, fusese omorât de hoți la vremea răbeliei.

1822 decembrie 15. — Zapisul prin care Dinu Mereanu, Dinu Jega și Nicolae Pleșa dimpreună cu tot satul Gogoșița, supuși la cazne, încredințează că la ei în sat nu mai sînt nici puști, nici pistoale și că n-au fost nici panduri și nici apostoți.

1822 decembrie 16. — Zapisul prin care Radu Scăun, Dumitru Scăun și Pătru Drăgolea, dimpreună cu tot satul Crivina, încredințează că la ei în sat nu mai sînt nici panduri și nici pistoale.

1822 decembrie 19. — Zapisul prin care Trăilă Clucea, Ioan Corneanu și Trăilă Partenie, dimpreună cu tot satul Ilovița, încredințează că pandurii din sat care au fost amestecați în răbelle s-au întors de la a lor greșeală, că armele s-au dat la stăpînire și că în satul lor nu se vor mai găsi nici oameni răi și nici arme.

1822. — Zapisul prin care preotul, pircălabul și tot satul Burila încredințează că la ei în sat nu sînt nici panduri și nici pistoale.

1823 ianuarie. — Porunca ispravnicilor județului Mehedinți pentru cercetarea hrăpirilor, gloabelor și netrebnicelor urmări la care s-au dedat zapclii plășilor Baia și Ocolul.

1823 octombrie 27. — Vistieria Țării Românești scrie ispravnicilor județului Mehedinți, care se îndepărtaseră cu totul din datoria supunerii prin hrăpiri și luări nedrepte de la locuitori, ca să-și vină în simțiri spre a nu suferi pedeapsa cuvenită.

1823 decembrie 23. — Dumitru sin Vintilă Mișoșescu de la Crainici se jeluiește împotriva lui Gheorghe Dorălia; acesta, cu ajutorul turcilor de la Baia i-au făcut multe supărări și pagube, vînd să-și ia mireasa cu care așezase de nuntă.

[1821—1823]. — Locuitorii satului Tomșani—Vilcea se pling domnului împotriva a trei arendași greci care, fiind amestecați cu zavera, le-au luat turcii 9 catfri, iar ei cer locuitorilor să le plătească despăgubire 12.000 taleri pentru acești catfri.

1826 august 26. — Scrisoarea în care Pătru Cocir îi vorbește lui Nicolae Glogoveanu de datarea falsă a unor acte de stăpînire ale moștilor Ilovățu și Murta, de scoaterea banilor din sate și de alte treburi.

1814 aprilie 29. — *Locuitorii satului Calafat, județul Mehedinți, se plîng căimăcămiei Craiovei pentru hrutele și necurmatele greutăți și pentru alte neajunsuri în care sînt înecați din cauza dărilor și asupririlor turcești.*

Prea cinstite dumneata biv vel postelnice,

Îaluim milostivirii dumitale, că noi satu Calafatu aflându-ne cu lăcuința într-acest loc în gura sârhatului Diului, precum văzute sînt dumitale, multe și necurmate greutăți ce am purtat și purtăm, [și purtăm] apururea cu deosăbi decăt toate satele județului, atăt înnaînte vreme, căt și acuma care de ale de (sic) arăta pre rînd de multe ce sântem innecați, nu le mai ținem minte, fiind fără de număr, precum fiindcă te-au adus milostivul dumnezău aici, va vi (sic) privit cel plin dă milostivire ochiul dumitale cele ce pătîmim numai cu conacele ce dăm la trecătorii musafiri, că ni să îndolaște cheltuiala conacelor, mai mult decăt dajdia domneștii vistierii; și nici aceasta nu ne este în destul și ni se iau și cai de olac, de am rămas fără de sămănături, iar cele trecute și cele ce vor să fie și de acum înnaînte rămîn asupră-ne ticăloși. Că unde nădăjduiam acum primăvara a ne mai scădea din suma ludilor ce am fost, după cum știm că să obicinuia și alte dăți, a ne deprinde pămîntului cu tragere de inimă, acum ne-am pomenit deodată încărcați încă cu cinci ludi, pă care ludi le-am și plătit dăla octomvriile incoaci, de lude po il. patruzăci și unu, parale 23. Deosebit de acesta am mai dat i cînzăci și cinci oca unt la dumnealui sârdariu Iorgache proin capuchihala orănduiala mutfacului mării sale pașii și fitanțiile ce ni s-au dat nu ni să țîn în samă dă către dumnealor boerii ispravnici al județului, ci ne-au apucat de le-am plătit în bani.

Cu lacrămi și cu genunche plecate ne rugăm dumitale ca să se răverse asupră-ne din milostivirea dumitale, a fi scăpați de aceste cinci ludi ce sântem încărcați, rămîind pă ludile ce am fost înnaînte, fiindu-ne îndestule acelea după a noastră sărăcie

și a ni să întoarcă banii untului ce am dat înapoi, că mare și nesăvârșită pomenire veți avea cu noi ticăloșii. Si ce va fi mila dumitale.

Pria plecați,

Satul Calafatu sud Mehedinți.

Nicolache Scanavi biv vel postelnic, caimacamu Craiovi.

Cinstiți dumneavoastră boeri ispravnici ot sud Mehedinți, veți vedea coprînderea jălbii aceștia, pentrucare scriem dumneavoastră ca să ne înștiințați din care pricină s-au încărcat aceste ludi și de aveți știință că sânt ei vrednici de a să încărcă, când și chear noă ne este știută neputința lor și (be)lelele ce trag aci; și nicio urmare să nu faceți pentru încărcătura aceasta, până nu veți avea al doilea poruncă de urmare, mai vartos că aceste socoteli ale tetraminiei lui octomvrie s-au ecsoflisit cu domneasca vistlerie de către sameșii dumneavoastră.

Asemenea și pentru untul ce jăluesc, de vor fi având cu adevărat fitanții, supărare să nu li să facă, fără numai să ne înștiințați și veți avea al doilea a mea poruncă de urmare.

1814 aprilie 29

L.S.   Treti logofat

Arh. St. Craiova, LXXXIX/4.

Orig., hirtie dublă cu filigran (32×21 cm), pecete ovală aplicată în tuș, mîncat de șoareci la îndoituri și pe margine.

1814 mai 11. — *Ispravnicii județului Mehedinți poruresc logofătului Toma, zapciul plășii Baia, să strângă bani de la scutelnici și poslușnici, pentru facerea și meremetisitul podurilor celor mari din poliția Bucureștilor.*

Sud Mehedinți

Dumneavoastră zapciilor ai plășii Baia, sănătate,

Fiindcă acum priimirăm luminată porunca măriei sale lui vodă, coprinzătoare că după neapărata trebuință ce este pentru facerea și meremetisitu podurilor celor mari din poliția Bucureștilor, care s-ar fi aflând la foarte proastă stare și dărăpănate cu totul, cu sfat dă opște găsindu-să cu cale s-au hotărât dă a da spre ajutoru și împlinirea săvârșirii cheltuelilor la facerea acestor poduri, dă scutelnic po taleri doi, parale doaăzaci și dă poslușnic po taleri unul, parale doaăzaci.

Pentru care vă scriem, îndată ce-ți priimi porunca aceasta, să o și puneți în lucrare și dăla toți scutelnicii acei plăși să faceți împlinirea mai sus arătaților bani ai acestui ajutori, adecă dă tot scutelnicu po taleri doi, parale doaăzeci și dă tot poslușnicu po taleri unul, parale doaăzeci, care bani până la 25 ale aceștii următoare, negreșit să-i istoviți și să veniți ca să vă încheiați socoteala cu sărăfita, aducând și catastișă curate, atât dă scutelnici cât și dă poslușnici.

Dar să nu care cumva să vă îndrăzniți ori a lua măcar o para mai mult peste ceia ce vă arătăm, sau a tăinui vreunul, căci dovedindu-vă că v-ați abătut la cât dă puțină înpotrivă urmare, la grea învinovățire veți rămănea.

Si dă priimire și punerea în lucrare (a) aceștii porunci, să avem răspunsul dumneavoastră. Aceasta.

1814 mai 11

Nicolae Glogoveanu
Ioan Brăiloiu (?)

(Scris de altă mină). Logofete Gligorle, să scoți copie și porunca să o triimiți la dumnealui logofātu Pătru, tovaroșu, să facă urmare în grabă.

Toma logofăt.

(Adresa): Dumisale logofătului Toma, zapciul plasa Baia, să să dea.

Arh. St. Craiova, XCII/8.

Orig., hirtie dublă cu filigran (28×10 cm), bine conservat.

1814 mai 18. — *Scrisoarea prin care Răducan Nicola vorbește lui Nicolae Glogoveanu, ispravnicul județului Mehedinți, despre niște ferestre, o masă și îi dă știri de la Viena în legătură cu sănătatea soției acestuia. Este scrisă de Tudor Vladimirescu.*

Cu plecăciune mă închin dumitale boeriule,

Cinstită scrisoarea dumitale cu plecăciune am priimit și am înțeles cele ce mi s-a poruncește de către dumneata. Pentru ferestre, de loc am trimis om denadins și cum le va aduce, le voi trimite dumitale. Dela Beci câți au venit i-am întrebat și zic că n-au știut să cerceteze, dar au venit un priletin al meu care zice că au văzut pe dumneael cocoana dumitale și spune că au fost cam bolnavă; dar de cum au fost mai înnalte bolnavă, acum i-au fost mai bine, dar din casă afară tot n-au fost eșiind. De va mai vent cinevaș, iar voi mai cerceta și voi înștiința dumitale.

Pentru acea masă, să mă crezi cinstite boeriule că n-am știre cât fine, fiindcă socoteala și de vânzare și de cumpărătoare să află dată la acela ce este arătat dumitale. Ci mă rog dumitale să nu aibi vreo supărare asupra slugii dumitale.

1814 mai 18

Și cu plecăciune sânt al dumitale plecată slugă.

Răducan Nicola

(Adresa:)

În cinstită mâna dumnealui coconului Nicolae Glogoveanu, biv vel clucer, ispravnic sud Mehedinți, cu plecăciune.

Arh. St. Craiova, XVI/2.

Orig., hirtie dublă cu filigran (24×19 cm), stricat pe alocuri de umezeală; semnătura lui Răducan Nicola este autografă în grecește.

1814 iunie 2. — *Scrisoarea prin care Tudor Vladimirescu vestește pe Nicolae Glogoveanu, ispravnicul județului Mehedinți, că pleacă la Viena, rugându-l ca în lipsă, împreună cu coconul lordăchiță, să aibă grijă de „trebșoara cea știută”.*

Cu multă plecăciune sărut cinstită mâna dumitale, cinstite cocoane,

Cu plecată scrisoare înștiințazi dumitale că astăzi marți la 2 ale următoarei, rugai pe dumnezeu și plecai la Beci la locul cel poruncit și dupe cea de slugă datorie, nu lipsii a înștiința dumitale. Printr-această scrisoare, către dumnealui coconu lordăchiță, iarăș m-am rugat pentru treaba cea știută dumitale, pentru care cu multă plecăciune mă rog dumitale să bine voești a-mi mai scrie și dumneata, trimițându-i-să și plecata mea scrisoare. Rămân nădăjduit fireștii dumitale bunătați, că nu voi rămănea isterisit de acea trebșoară, având pe dumneavoastră doi stăpâni vrednici. Știu că și dumnealui coconu Iordache este milostiv și filotimos; numai având multe trebi poate să uite; iar pohtindu-l și dumneata, sănt incredințat că să isprăvește.

1814 iunie 2

Și cu multă plecăciune,

prea plecată slugă,

Theodor

(Adresa :)

În cinstită mâna dumnealui coconului Nicolae Glogoveanu. biv vel clucer, ispravnic sud Mehedinți, cu multă plecăciune.

Arh. St. Craiova, XVI/3.

Orig., hîrtie dublă cu filigran (25×19 cm), cerneală neagră, pătat de umezeală, sigiliu oval de ceară roșie cu legenda în turcește.

1814 decembrie 22. — *Scrisoarea prin care Tudor Vladimirescu înștiințează pe Nicolae Glogoveanu că a plecat din Viena numai cu doica Bălașa și că s-a stins cu cheltuiala petrecând într-o țară tirană, rugându-l să i se poruncească unde să ducă doica și lucrurile luate de la Viena.*

Cu multă plecăciune sărut cinstită mâna dumitale,

Înștiințazi dumitale că astăzi dechemvrie 22 am plecat din Viena numai cu doica Bălașa, iar pe coconiță Masinca, dupe ce am gătit-o de drum cu toate cele trebuincioase și dupe ce am plecat, din drum au trimis de au luat-o, atunci când i-au venit fireasca nebunie ce o are; iar pe doică n-au vrut să o poprească, zicând că nu-i trebuie.

Aici am avut a petrece trebile cu așa om care m-au afanist. De așa fi știut de una ca aceasta, măcar că oricât te-ai fi supărat dumneata, n-aș fi venit aici de mi-am pierdut vremea atâta diastimă și m-am stins și cu cheltuiala, petrecând într-o țară tirană.

Mă rog dumitale să-mi poruncești prin scriisoare la Rușava, la cine să dau lucrurile dumitale care să află la mine, ce le-am luat de aici și pe doică; sau de vei socoti dumneata, le voi aduce eu, fiindcă voi să viu și eu până la București, însă cele ușoare, iar celelalte le voi trimite la Glogova.

1814 dechemvrie 22

Și cu multă plecăciune sănt al dumitalele plecată slugă,

Theodor

(Adresa:)

Wien

Herrn Nicolaus Glogovan, gross Klotzer im Bukarest

Rekomandat

Theodor Wladimiresko

No. 557

Arh. St. Craiova, XVI/5.

Orig., hirtie cu filigran (25×19 cm), sigiliu în ceară roșie cu legenda T.W.P., rău conservat.

1815 august 24. — Tudor Vladimirescu scrie lui Nicolae Glogoveanu să fie îngăduitor pînă va veni la el pentru niște socoteli bănești și să nu se bucure a-i face atîta sîclet, că el voind să facă bine, pătîmește mare nedreptate și mare păcat.

Iarăși multă plecăciune,

Prea mă rog cinstite cocoane, să fii dumneata îngăduitoră pînă cînd voi veni eu și deloc voi veni la dumneata de vom căuta socoteala, că pe mine mai mult mă doare inima fiindcă am să iau atîta bani dela casa răposatului.

De aceea mă rog dumitale, nu te bucura a-mi face atîta sîclet, că eu cu binele meu și să pătînesc mare nedreptate și mare păcat.

1815 august 24

Și cu multă plecăciune sînt al dumitale,
plecată slugă,

Theodor.

1815 septembrie 4. — *Anica Pavlu scrie lui Nicolae Glogoveanu pentru niște socoteli și datorii pe care nu le-a putut plăti la timp, fiind fugită prin păduri din pricina răzvrăti-
toarelor vremi ce s-au urmat în partea locului.*

Cu multă plecăciune închinându-mă sărut cinstită
mâna dumitale,

Cinstit pitacu dumitale ce mi s-au trimis, cu multă plecă-
ciune prii(mindu-l), am văzut cele ce mi să scrie, ca să trimit
fără dă zăbavă banii după tovărășia moșiei și . . . ¹⁾ alți bani
ce cu zapisu scrîi dumneata că ași fi datoare dumitale.

Cinstite cocoane, (că ieu) voi fi datoare, nu tîgăduiesc a nu
triimite dumitale și fără a-mi scrie dumneata; dar fără de (a
ecs)oflisi socoteala, cu cărciuma i cu morarii, aducându-i după
unde să află fușiți, ieu nu știu ce să trimit dumitale, pentrucă
nu m-am aflat aici, ci am fost fugită pînă păduri dăin pricina
răzvrătitoarelor vremi ce s-au urmat în partea locului, dupăcum
știut ieste dumitale și abila am venit acum, încă cu indestulă
frică.

Ci mă rog, stăpănul mieu, să mi să dea puțină îngăduială
până ce voi ecsflisi socotelle și fără de zăbavă voi profthacsi
dumitale partea tovărășiei ce se va cuveni. Iar socoteala ce o
au trimis dumitale Pătru Cocăr, nu ieste bună, pentrucă nu
ieste prin știința mea; mai vartos numitul au luat banii dijmu-
rilor fânului cum și banii rămășiții porumbului dăla isprăvniceii,
dăla toate hotarale, osebi numai dăla Cătun i dăla Rătezi au
rămas neluați. Ci de aceasta mă rog să mă mai îngăduiești,
pentrucă acum nu știu ce să trimit.

---

¹⁾ Loc rupt.

Iar pentru banii ce cu dăozăbit zapis zici dumneata că sânt datoare, ieu dă acel zapis nimic nu știu, nici ieste prin știința mea, ci mă rog să mi să scrie ce zapis ieste acela și cu a cui iscălitură și dă căți bani, pentrucă ieu, după cum scriu, nu mă știu a fi datoare.

Ierea (să) viu (și) ieu cocoane, dar fără dă nicio luminare a socoteli, socotesc că nu face treb(utință, c)l scoțindu-mi socotelile la silamet, mi să va porunci a veni insumi acoloa la Crațiova sau să) triimiți dumitale banii ce mă va ajunge. Iar că zici dumneata că vei triimite mumbașir, în zadar acum îi va fi venirea mumbașirului aici, în vreme că scriu dumitale că nicio știință de socoteli nu am; ci de-l vei triimite, păcat vei dobîndi, cinstite cocoane, pentrucă și ieu mă aflu streină și de voi lipsi și ieu, toate lucrurile agoniseli câmpului rămân jos.

1815 septemvrie 4

Și cu plecăciune sânt a dumitale prea plecată,

Anica Pavlu

Arh. St. Craiova, I.XXXIX/8.

Orig., hîrtie cu filigran (35,5×24 cm), rău conservat.

1817 martie 15. — *Scrisoarea prin care Dragomir înștiințează pe Nicolae Glogoveanu despre felul cum merg vinderea sării, strângerea banilor de la scutelnici și pentru niște piei; îl mai vestește că i-a trimis la București opt botițe cu păstrăvi vii și alte lucruri.*

Cu multă plecăciune sărut prea cinstită mâna dumitale prea cinstite cocoane,

Cinstită scrisoarea dumitale cu multă plecăciune am primit-o i împreună și cu scrisoarea dumnealui clucer Dumitrache Brăiloiu. Scrisoarea deloc am dat-o la dumnealui cluceru și au și săvârșit pricina căpitanului Marco, îndatorându-l numai taleri 30 să dea, mai mult nu. Scrisoarea către căpitanu Vasile am trimis-o. Cele poruncite am înăles, prea cinstite cocoane; pentru Valea Muerii, cât și pentru Melinești prea bine s-au urmat, că s-au întâmplat nește oameni de acolo și le-am spus, prea mult s-au bucurat.

Pentru sare, destul mă silesc a o vinde, dar acum au venit negușitorii de strâng vite și am vorbit (cu) cățiva dintrănsii ca să le dau pentru vite. Pentru bani, prea cinstite cocoane, am dat de știre pela scutelnici ca după Paști să-mi aducă toți banii fiindcă le-am dat mare zor. Pentru Stancu Vieru, de va veni, mai mult de taleri 100 nu-i dau peste taleri 200 ce i-am dat. Scrisoarea cinstitel vistlerii să o trimiți dumneata mai în grab ca să așaz oameni. Pentru piei, nu pot găsi acest fel de ocazion să le trimit; adeseori mă duc la dumnealui epistatu ca dor să va întâmpla astăzi.

La 15 la această următoare, sosită doi călăreți dela Glogova cu nește mărunțișuri și vine la dumneata la București, având cu dânsii și 8 botiți cu păstrăvi. Văzând că s-au scurtat vremea și nu pot ajunge la soroc, le trimisăi prin epistatu ca dor va sosi la vremea trebuincioasă, iar feciorii plecară cu celelalte amaneturi înaintea la dumneata. 20 oca enupere s-au lăsat tot la mine, ca când voi trimite pieile, le voi trimite și enuperile. Un bolgăre de lască ce au fost la mine, îl trimisăi cu feciorii.

Pe căpitanu Marco l-au dat Borănescu cu un ludi la satu Grozăști, unde să află cu șăderea și mi să pare că va să vie și dânsu la București. Și nu lipsii a nu înștiința dumitale.

1817 martie 15

Prea plecata dumitale slugă,
Dr(ogomir ?)

Arh. St. Craiova, LXXXIX/11.

Orig., hirtle (27,5×17,5 cm), rupt la colțuri.

1819 aprilie 18. — *Adeverința dată de Dumitrașcu Cilibia Ciocîrlan din Tîmna-Mehedinți, lui Constantin Tîmneanu și altor moșneni din același sat, prin care arată că Ioan Puroineanu l-a arestat și cu mijloace silnice l-a obligat să dea mărturie mincinoasă, privitoare la semnele hotarului Tîmna.*

Incredințaz cu adeverința mea la mâna dumnealui Costandin Tîmneanu i la mâna dumnealui logofătului Ioan Teianu i la șapte văduve tîmnence dela Tîmna sud Mehedinți, precum să să știe că mai sus numiții moșneni tîmneni aflându-se în prigonire de judecată cu dumnealui medelniceru Ioan Puroineanu, moșneanu și rudenița noastră ce avem moștenire la moșiile din Tîmna, s-au pornit cu judecată pentru trei hotare de moșiie: Tîmna i Pavătu și Albu, de care tîmnanii au zis că sînt trei hotare, iar Puroineanu cetașu nostru au zis că sînt numai doo hotare, pentru care să judecă amîndoo părțile de sînt opt ani cînd s-au apucat Puroineanu de această judecată. Noi ceilalți moșneni nu ne-am amestecat, știind dela moșii și părinții noștri, că sînt trei hotare; iar mai în vreme au rămas hotaru Albu în nume de hotaru Tîmniei, fiind pă Tîmna sat cu ludi legat. Cînd s-au apucat dumnealui medelniceru Puroineanu întăi de judecată, na-au silit și pă noi ceilalți moșneni și n-am vrut să ne amestecăm, știind dela bătrănil noștri că din veichime au fost trei hotare, dar Puroineanu ne-au apucat de i-am dat zapis și dumnealui la mâna noastră ca judecându-să și ori de va căștiga, ori de va pierde, noi amestec să nu avem.

Așa s-au tot judecat până la luminatu divan domnesc; apoi ne-am pomenit viind la fața locului mai în urmă hotarnic dumnealui sîrdaru Mihai Greceanu, care după cercetarea ce au făcut cu ingineri, după ce au isprăvit cercetarea au rămas către tîmneni că li s-au dovedit dreptatea întocmai, după cum o dovedise și dumnealui medelniceru Petre Portărescu ce au fost mai-naintea Greceanului, hotarnic.

După ce au văzut Puroineanu că prin tot feliu de dovezi s-au dovedit dreptatea tîmnenilor, cînd Puroineanu rămîind fără de cuvânt, au alergat la boerii ispravnici ot Cerneți, aflându-să sameși și în lipsirea dumnealui m-am pomenit cu portărelu luându-mă pă mine i pă cumnatu-mieu Ioan zăt popa Nicolae Cilibia, ne-au dus la hotarnicu Greceanu într-o duminecă prea de dimineață, unde în casă la hotarnic am găsit și pe dumnealui medelniceru Petre Portărescu i pe dumnealui postelnicu Costan-

din Tămneanu, de față aflându-să și orânduitu portărel, când au venit pe urmă și dumnealui logofătu Ștefan bumbașăru (sic) domnesc. Am văzut că mai întâi ne-au cettit doo luminate hotărări, apoi ne-au arătat și o carte de blestem, instrămtorându-ne să arătăm prin frica lui dumnezău câte hotare de moșle știm că sânt și cât este hotaru Tămni și hotaru Pavățu și de unde și până unde sânt, că va să le înparță după cuprinderea luminătei hotărări, apol să vază de mai rămăne vreun codru de hotaru Albu, sau nu.

Atunci am întreat de este carte de blestem, că Puroineanu au zis că nu este; iar hotarnicu ne-au arătat-o, când am zis că cu toate că ne este frică de dumnealui Puroineanu, aflându-să stăpân de moșiie strajnic și sameși de trei ani, dar văzând cartea de blestem am zis că ne este mai frică de dumnezău și de blestem, având copil și fete de vârstă; nemaiputând tăgădui, am arătat adăvăru că sânt trei hotare, precum șim dela moși, părinți, că hotaru Pavățu nu trece peste apa Peșcenii, precum este știut de toți și hotaru Tămnei este știut că stă la Fântăna Corbului. Iar pentru hotaru Albu, am arătat că nu este un codru mic și foarte mare.

Așa văzând hotarnicu dreapta noastră arătare, ne-au zis să mergem acasă până să va întoarce medelniceri Puroineanu dela Cerneți și atunci să venim de față când să va face înparțala la Tămna i la Pavățu și la Albu, să ia fieștecare partea ce i se cuvine. Noi de acoloa am mers alătorea la moșnenii tămneni în casa cocoanli Bălași Izvorancăi și le-am spus să să bucure cu toți, căci acum li s-au dezvăluit toată nedreptatea, că am arătat la hotarnic dreptu adevăr și le-au părut bine.

Atunci ne-au arătat tămnenii că Puroineanu s-au întors la alte pricinuiiri, zicând că umblă să treacă hotaru Pavățu peste apa Peșcenii și să lungească până în Valea Albului atăta mil de stănlini. Noi foarte ne-am mirat dacă am auzit, când le-am arătat că nu se poate niciodată a trece hotaru Pavățu peste apa Peșcenii, când au cerut tămnenii de le-am dat spre dovadă zapis cu mărturii oameni strini i duhomnicu popa Nicolae, cuprinzătorii că hotaru Pavățu să începe din Culmea Cremenii, moșila dumnealui banului Brăncoveanu și merge până în apa Peșcenii, la Măru Rău, ce au fost până de curând; și din hotaru Tămni din jos, până în hotaru Peșcenii i Drăgotestii, din sus, unde sânt pietri și din jos și din sus, prin care adeverință scriem că de nu va fi crezută putem prîmi și jurământ că ne sânt arătările adevărate. Pă urmă ne-au arătat tămnenii că Puroineanu din zavistile nu să astămpără, rugându-ne să mergem și la judecata

domnească să arătăm dreaptă știința noastră, ca să li să curme judecata, că s-ar fi stins de opt ani cu judecata și cu cheltuteliile. Așa noi ne-am făgăduit că vom merge când vom fi chemați; și pentru trebuincioasa cheltuială și pentru osteneala noastră, ne-am așezat cu dumnealor de ne-au dat de om câte cinci galbini, prin mâna cocoanil Bălașii Izvorancăi, care zapis ce am dat moșnenilor, eu împreună cu cumnatu meu Iovan zăt popa Nicolae Cilibiia, arătându-l tămnenii la hotarnic, i-au părut bine.

Iar două ce s-au întors dumnealui medelniceru Puroineanu dela Cerneți împreună cu amândoi boerii ispravnici în poște, au sosit sara ducându-i în gazdă chear la hotarnic. Ce sfătuire să va fi dat hotarnicului nu știm, că până în zio s-au întors boerii ispravnici la scaunu județului și după plecare, numitu Puroineanu cu mare turburare au vrut să ne prăpădească, de ce să facem arătare în scris la tămneni că nu trece hotaru Pavățu peste apa Peșcenii, când deloc ne-au închis la gazda hotarnicului și casa lu Manolache Flotu ce-l făcuse Puroineanu zapciu, fiind moșnean și omul său. Ne-au ținut pã amândoi închiș ca pe hoți o zi și o noapte, nemâncăți și neadăpați, supt pază de vătășai și a orânduitului portărel, ca vai de ticăloșila noastră, precum nu s-au pomenit. Ne-au făgăduit Manolache zapciu să primum taleri șalzăci ca să întoarcem vorba și să zăcem că de frică am dat zapis tămnenilor și să arătăm că trece hotaru Pavățu peste apa Peșcenii, arătându-ne Puroineanu ca să nu ne temem că hotarnicu Greceanu nu are carte de blestem, nici să cuprînde în luminata hotărâre să dea la nimini; și noi nu ne-am înduplecat până când, văzând că n-avem scăpare și ne topim de foame, în cea din urmă m-au povățuit Puroineanu cu Greceanu de am făcut jalbă cu cuprîndere că zapisu ce l-am dat tămnenilor. ni l-ar fi dat medelnicer Portărescu de s-au iscălit de noi prin neștiință și ne-ar fi înbătat cu rachiu — spirt și ne-ar fi dat și zăce galbini mită și ne-ar fi povățuit să arătăm minciuni, la care dumnealui medelnicer Portărescu la nici una nu e vinovat. Și așa ne-au slobozit.

Și după ce am scăpat, am făcut arătare tămnenilor de cele ce am pățimț pe bună dreptate și le-am zis că de nu au carte de blestem, să trimiță să cee la domniile, s-o aducă la fața locului și atât noi cât și alții pot s-o primească, pentru arătările noastre că sânt adevărate.

Așa pe urmă Puroineanu cu hotarnicu, urmând silnicie, au trecut cu hotaru Pavățu peste apa Peșcenii, lungindu-l până în Valea Albului precum și cu hotaru Tămniil au trecut peste Fântăna Corbului, l-au lungit larăși până în Valea Albului, cuprin-

zând hotaru Albu cu totu; jumătate l-au dat de hotaru Pavătu și jumătate de hotaru Tămni, nemaiuitându-să nici la deosăbita stăpânire care am avut bașca noi moșnenii cilibii și bașca moșnenii tămneni, cu sămne și cu petri mari dela hotărnicia ce s-au făcut între tămneni și între cilibii, de mulți ani am stăpănit până la erocrișia care au făcut-o dumnealor în leat 1813, când li s-au schimbat stăpânirea. Până la erocrișia noi n-am mai avut stăpânire în hotaru Tămni, nici tămnenii au mai avut stăpânire în hotaru Pavătu; iar hotaru Albu este învecinat cu Tămna și cu Pavătu, ce din vechime este cumpărat de tămneni dela moșnenii purecești s-au stăpănit pen doo: noi cilibii partea cea din sus, iar tămnenii partea cea din jos.

Arăt și semnele hotarului Tămni: din copaciu din Cioaca din Culmea Cremenii scoboară în Uzniță în piatră, apoi sue în Culmea Pavătului în piatra cea mare în Padina lui Mișcă, apoi pogoară în vale în apa Peșcenii, apoi peste apă în piatra cea mare din marginea Văii Murguțului lângă ¹⁾ Poiana Blendereului și de acolo drept în Vâlcea Adăncă la Fântăna Corbului în hotaru Colarețului, lovește capu Tămni; iar hotaru Pavătu, iar din copaciu din Culmea Cremenii din piatră în piatră până în apa Peșcenii la Măru Rău, care măr este știut de toți că au trăit până de curând, iar când cu cutremuru au căzut, fiind în povărat cu coceni, fiind prea bătrân și de acolo în Padina Stupariului din sus, apoi în Padina Pristavului, la Culmea Cremenii, moștia dumnealui banului Brâncoveanu; iar du peste apă din coastele hotarului Tămni până în valea hotarului Albu, rămâne hotar de Albu, care să lovește în cap cu hotaru Puroinii. Iar când au fost mai pe urmă, Greceanu cu Puroineanu nu s-au mai uitat nici la stăpânire, nici la semne i petre ce stau de față și pe toate le-au lăsat deoparte, făcându-le neștiute și au urmat precum au vrut ca să închiplască din trei hotară doo încă eu mai călcat hotaru Tămni mulți stânjini.

Apoi ce alegere va fi făcut nu știm, că mergând toate părțile de s-au judecat la domn și ce hotărâre să va fi dat nu știu. Atăta me spus tămnenii că ar fi perdut judecata și Greceanu ar fi făcut arătare că eu de bună voie aș fi dat acea jalbă; dar arăt prin frica lui dumnezău, precum știe toți, însă și portărelu și bumbașiru domnesc, că au vrut să ne puie Puroineanu capu că de ce am arătat adevăru să-i stingem casa. Și eu arăt prin jurământ că de frică și dela închisoare și cu vorba numiților s-au făcut jalba, dar medelniceru Portărescu nu e vinovat nimic.

---

¹⁾ De lângă

Și după cum am arătat întâi la hotarnic și pă urmă la tămneni și acum arăt că dreaptă știința mea dela moșii, părinții mei, este că din veichime sânt trei hotare și hotaru Albu să trage cu cumpărătoare dela moșnenii purecești ot Izvoru Aneștilor. Și pentru partea ce au fost nevândută s-au tot judecat cu tămnenii până când s-au împăcat de le-au vândut și partea ce o căuta tot la tămneni, în taleri 700. Eu așa am arătat și întâi la hotarnic, așa am arătat și la tămneni prin zapisu ce le-am dat cu mărturii și preotul satului, precum știe toți ce să afla de față la hotarnic, pe care toate acește mai sus arătări pe larg când nu va fi crezute, poci primi și jurământ.

Și pentru credință, cetindu-mi-să această adevăriniță întru auzu urechilor, am pus numele și degetu în loc de pecete. Și am mersi împreună cu tămnenii la Cralova de am rugat și pe dumnealor boerii ispravnici de au adevărit și dumnealor această adevăriniță spre încredințare.

Iar pentru Fântăna Albului ce ar fi arătat Greceanu că este în matca Izvorălului unde arată hotărnicia Peșcenii că s-au pus peatra despre Albu, acolo nu s-au pomenit numire de Fântăna Albului de când lumea.

1819 aprilie 16

Eu Dumitrașco Ciltbila Ciocărlan ot Tămna adeverez

Diaconu Ilie martor

Și am scris eu Ioniță logofătu cu zisa mai susului numit și sânt martor.

Sud Doj

Cu acest zapis viind de față și înaintea noastră Dumitrașco Ciocărlan ot Tămna sud Mehedinți care să vede iscălit întrinsul ne-au făcut rugăciune în herbințală ca să-i adevărim și noi încredințarea aceștii mărturii ce au dat la mâna tămnenilor. Și cetindu-să acest zapis al său din cuvânt în cuvânt cu toată luarea aminte, s-au făcut întrebare numitului în multe rânduri de-i este mărturia aceasta adevărată și răspunsă cu viul lui grai în frica lui dumnezău că-i este arătarea și mărturia ce o dă întocmai după cuprinderea zapisului, fără schimbare. I-am mai zis către acesta că făcând trebuință a fi cerut de către stăpânire să meargă și la București spre încredințarea aceștii mărturii, dă poate merge și acolo și răspunsă că nu numai la București va merge și va încredința dreaptă știința lui cu graiul, dar poate

primii și legiuitul giurământ pă toate aceste arătări că sânt în-
tocmai și adevărate.

Deci după a lui fierbinte rugăciune și după cea netăgăduită
creștinească datorie, l-am adevărit și noi cu iscăliturile noastre
spre a fi crezut.

1819 aprilie 18

Ștefan Bibescu căminar

. . . . .

Dela caimacamila Craiovei

Fiindcă însuși Dumitrașco Ciliblia Ciocărlan dă acest mar-
tiricon de știința ce-au avut, precum ni să arată prin mai sus
numita adevărire a dumnealor boerilor ispravnici dela judefu
Dolj, de aceia am încredințat-o și noi cu iscălitura.

1819 aprilie 25

Gheorghios Sutzos ¹⁾

Muzeul Reg. Craiova, nr. 1653.
Orig., hîrtie dublă cu filigran (35×24,5 cm), rupt pe margine și la îndolțuri.

---

¹⁾ Iscălitură grecească.

1819 noiembrie 3. — *Scrisoarea prin care slugerul Vasile Strîmbeanu vestește pe Nicolae Glogoveanu că biv vel paharnicul Nicolăiță Brăiloiu, ispravnicul județului Mehedinți, a dat poruncă zapciilor să dea înapoi banii luați de la oameni peste lege, să nu se încarce satele la socoteli sau podvezi și celor neputincioși să li se facă scădere.*

Cu multă plecăciune închinându-mă, sărut cinstită și stăpânească mâna dumitale,

† Cu prea plecată scrisoare înștiințezi dumitale că după săvârșirea scrisului catagrafiilor du prin plăși, chemându-mă dumnealui coconu Nicolăiță Brăiloiu biv vel paharnic, ispravnicu acestui județ Mehedinți, am protocolit toți poslușnicii care au fost scriși păla moșiile boerești, precum s-au găsit scriși de cei ce au fost însărcinați cu scrisul catagrafiilor.

Și dând dumnealui cartea dumnealui vel vistier care mi s-au trimis de către dumnealui, cu toate că de aceea nici nu mai făcea trebuință, fiindcă dumnealui îndreptase toate pricinile ce fuseseră păla sate, întocmai ca când ai fi fost dumneata. S-au trecut în catagrafiul ludii patruzăci și cinci poslușnici la toate moșiile; iar pentru alți oameni care îi avuseserăm luați dăla sate pentru multele datorii de bani cu simfonile și cu simbrile din banii bumitale care sânt la sate, cu toate că le loaseră dumnealor zapcii banii dă unt și mai numindu-i în rând cu poslușnicii, făcând această arătare, dumnealui au dat strașnică poruncă către zapcii și le-au întors banii oamenilor înapoi și nici unu cu această numire nu au rămas păgubit. Satelor asemenea nicio încărcătură nu li s-au mai făcut, încă la cele mai neputincioase le-au mai făcut scăzământ, precăt au stătut mișloc, adecă la nevărsnici și la prunci morți.

Iar pentru celelalte au rămas până mai pă urmă a li să face și aceloră oareșicare mângăere precăt va sta mișloc pentru a lor neputință. Acum iarăși făcu strașnică poruncă dumnealui coconu Nicolăiță, ca întru nimic supărare să nu facă satelor dumnealor zapcii cu vreo numtre sau podvoade, și banli dăfe diei cu bună orânduială să-i prilească prin noi, a nu să pricinui vreo spărgăluire satelor, luund vreo frică.

Și ori pentru ce am făcut arătare dumnealui coconului Nicolăiță nu am fost depărtați, ci toate ni le-au plinit pentru multă dragostea și prileșugul dumitale ce în fapt toți de opște am cunoscut. Și de acum înainte nădăduim că asemenea ajutor vom avea dăla dumnealui cu milostivire asupra săracilor.

Astăzi plecai iarăși înapoi la Glogova și cum voi ajunge, voi trimite toate cele poruncite de către dumneata pentru casele din Craiova, pentru care nu lipsii a înștiința dumitale.

1819 noembrie 3.

Și cu multă plecăciune sânt prea plecată slugă,

Vasile Strimbeanu

1820 mai 15. — *Jalba prin care locuitorii satului Glogova-Mehedinți se plîng căimăcămiei Craiovei împotriva căpitanului Ianache Dănciulescu de la Baia de Aramă, pentru jafurile și fărădelegile săvîrșite de acesta.*

Prea cinstite dumneata biv spăthar,

Cu lacrimi fierbinți jăluim milostivirii dumitale, ca să avem dreptate cu căpitanu Ianachie Dănciulescu din poporu căpităniei Băii, că mai în trecutele zile, unii din noi jăfuiți dă numitu fără dă nicio dreptate, am jăluit dumitale; și după jălbile noastre s-au și orănduit un logofăt, anume Mihai, ca să meargă în fața locului să ne despăgubească, a împlini dela numitul căpitan jafurile care ni le-au făcut. Și cum au mersi acel logofăt și s-au întălnit cu căpitanul, să vede că s-au enteresat dă dănsul. Și unde s-ar fi cuvenit ca să-l apuce a ne împlini dreptul nostru, pă chiar noi păgubașii ne-au pus la popreală ca să ne mai dăspoe dă al doilea și pe însuși căpitanu Ianache l-au făcut judecător; și orice hotăraște numitul, de logofātu Mihai să săvărșaste. . . .¹⁾ mai rău de căt am pătimit mai înainte.

Pentru care cu lacrimi (fierbinți jălu)im dumitale să să trimiță porunca dumitale către acel logofăt Mihai a să . . .¹⁾ să ni să (trimiță un) alt om cinstit și vrednic cu cart(ea dumitale . . .¹⁾) ca să cerceteze (toate) pricinile noastre în fața locului (cu carte) dă blestem, să fie și asupra celor ce prin îndemnarea căpitanului Ianachie ne-au părăt cu lucruri care nu sântem vinovați și asupra carcetătorului ce să va orăndui, că ne-au stins din fața pământului, că numai din satul nostru Glogova au luat jafuri fără de nicio dreptate peste taleri 2000 și au pustiit oamenii din pricina lui, nemaiputând suferi jafurile și nemilostivirea și caz-nile care ne-au făcut și ne face.

Așa fierbinte ne rugăm să ne scapi dă acest jăfuiitori, că am uttat dăjdile măriei sale lui vodă, pă lăngă ceia ce ne ia numitul fără nicio dreptate.

Și cum duhul sfînt te va lumina.

Ai dumitale prea plecați, noi oamenii cei jăfuiți din sa(tul) Glogova sud Mehedinți.

. . .

¹⁾ Loc rupt

De vreme că logofătul ce au fost orânduit cu porunca caimăcămiei cercetător asupra acelu capitan, după jebile lăcuto-
rilor de acolo nu au fost următor poruncii ce i s-au dat, ci
împotrivă s-au abătut la netrebnicii, de aceia orânduim în locul său
pă Nicolae Bulgaru, logofețel de divan, să meargă în fața locului
unde să facă cercetare cu deamăruntul pentru toate prăzile și
faturile ce li s-au făcut jăluito-rilor de către acel capitan. Și după
ce va despăgubi întru toate, apoi să-l ia să-l aducă aici, cer-
când și urmările logofătului de sânt precum ei jăluesc.

1820 mai 15

LS.

Biv vel medelnicer

Arh. St. Craiova, XVI/11.

Orig., hirtie dublă cu filigran (32 x 22 cm), pecete ovală aplicată în
tuș, foarte rău conservat, — putrezit și rupt pe alocuți.

1820 mai 16. — *Scrisoarea prin care Nicolae Glogoveanu pofteste pe medelnicerul Gheorghe să orînduiască fără zăbavă cercetarea pricinii celor douăzeci oameni de la Glogova, jefuiți de căpitanul Ianahe.*

Cu dragoste,

Arhon medelnicer, te poftesc pentru jalba jefuiților de căpitanu Ianaiche, să să buiurdisască dupe porunca dumnealui caimacamului, orînduindu-șă Nicolae Bulgariul logofăt, dupe cum au poruncit dumnealul și să fte porunca mai strașnică, că pier douăzeci de oameni cei jefuiți dela Glogova aici în curte și nu-i mai poci ținea cu cheltuiala mea, că nu au stare a cheltui dela dănșii; ci așa i-au adus la stare acel jefuitori.

Ci cum zic, te poftesc a nu zăbovi, ci să să pecetluiască și să mi să trimiță cu isbașa a mi-o aduce, având și răspuns.

1820 mai 16

Și sănt al dumitale gata,
Nicolae Glogoveanu

(scris de altă mînă)

Sărut pria cinstită și stăpinlască mina dumitale,

Iată după poruncă și urmare întocmai precum mi să cere, pentru că sănt al dumitale pria plecată slugă,

Gheorghe

1820 iunie. — *Perilipsis de cercetarea fărădelegilor și jafurilor săvârșite de căpitanul Ianache Dănculescu în plasa Baia-Mehedinți.*

Ti.	Leatu când s-au căutat pricinile dă căpitanu	
23	819 septemvrie	— Matei Bălăceanu ot Stroești, la care s-au găsit niște foarfice cojocărești ale lui Costache Căldărușă ot tam, carele au venit și innăntea noastră arătând că de sânt 6 ani l s-au spart plmnița și l s-au furat un cojoc, un pleptar, doăo plei și lăne i foarfecile; și la judecata căpitanului întocmai arătându-să hoț netăgăduit, au plătit paguba, dând gloaba și căpitanului.
9	818 iunie	— Gheorghe Burnaz ot Crainici, fiindcă au fost dosit de zapcii pentru nește pricini ce au făcut și prinzindu-l căpitanu să-l trimită la zapcii, poftit fiind i-au dăruit acești bani și căpitanu l-au dat pă chizașle frățire-său.
24	819 iulie	— Dându-i Tămăș ot Negoești pentrucă l-au arătat Gheorghe Tărâmban ot tam că i-ar fi furat niște răchiu, netăgăduit fiind l-au și plătit; nici păgubașu n-au tăgăduit innăntea noastră.
25	820 ghenarie	— Pătru Grădinaru ot Glogova, pentrucă Pau Nicolicescu au avut o butie de vin în pivnița lui și i s-au furat ca la vedre 15 vin; apoi prin Mihailă Frumușălu și Semen Frumușelu colăcași, s-au dovedit de bun hoț și au plătit paguba, după cum păgubașu au arătat și inaintea noastră.
10	820 aprilie	— Ioan Șalapă ot Glogova i cu altu, fiindcă au furat un tacim de cal de snti acum 6 ani al unui Nicola Cioată ot tam și trăgându-l la judecată, au plătit paguba păgubașului dând și gloabă.
7	819 dechemvrie	— Gheorghe Ancuceru ot Roșiuta, pentrucă un Vasile Ancucă ot tam de un an și jumătate întâlnind pă un popa Gheorghe ot Că-

tun la cărciuma ot Roșuța, în silnicie i-au luat un peșchir unde au fost legat un galben și parale doaosprăzece și popa de frică au dat fuga să scape viind drept la casa căpitanului, și arătându-l, l-au adus hotărându-l să înlănească banii popii și el n-au tăgăduț fapta sa, ci au mai arătat că banii i-au împărțit cu acest Gheorghe și cu Barbu Bengea ot Roșuța, pă care aducându-i față cu Vasile, i-au supus de au plătit banii popii și l-au globit.

- 17 819 dicchemvrie — Dumitrașco Pârlea ot Roșuța, pentrucă s-au găsit o plovă și țigae a lu Vasile Anciuță și care Vasile au arătat la judecata căpitanului că de sănt șase ani i s-au spart casa și i s-au furat o plovă, o țigae, doadă sape, o coasă și o săcure și tocmai în trecutul dicchemvrie cunoscând țigala la dănsu, l-au arătat căpitanului; și înlănindu-i paguba i-au luat gloaba de mai sus.
- 16 820 aprilie — Zmaranda lui Matei Condărău ot Glogova, pentrucă una Ioana ot tam ar fi arătat căpitanului că de sănt ani șalsprezece au pierdut un briceag i un amnar și o pungă cu tl. 5 și la trecutu aprilie, ar fi găsit brigeacu (sic) la Zmaranda; și au arătat căpitanului, de care au și făcut înlăntire, luindu-și și gloaba.
- 24 818 mai — Gheorghe Lepăduș ot Glogova, fiindcă Barbu Șălap ot tam l-au arătat că au furat o căldare a unui Trăllă Mirtea ot Cireș și Gheorghe că să scape au arătat că ar fi furat căldarea un Dnuț Bordincă ot tam pă care căpitanu l-au putut prinde; și au îndatorat pă numitu de au plătit căldarea și au dat și gloabă, fiind colăcaș de față. Căldarea s-au furat de sănt trei ani.

35 819 aprilie

— Vasile sin Ion Popa ot Crainici, de sânt acum doisprezece ani, s-au spart lui Ghiță Pașa ot Bala de Jos și i-au perit multe lucruri și tocmai în anu trecut au eșit colăcaș un Ioan al Nicolli, care i-au fost și tovarăș arătînd că acest Vasile și cu tată-său și cu el au spart acea pivniță; și prinzându-î căpitanu i-au trimis la isprăvnicat, unde le-au luat patru capete de vacă drept gloabă și trei capete de cal au dat păgubașului pentru pagubă, luându-și căpitanul acest treapăd.

25 819 iunie

— Pătru Voicu ot Șovarna, că de sânt 6 ani mergând la un Sănislav ot tam într-o sară au dormit acolo; și într-aceia noapte s-au furat o iapă și o cărlană a numitului Sănislav și dimineța s-au pomenit fără de pătură și fără dă iapă și cărlană. Și cu toate că de atunci și până azi au fost răbdător păgubaș, dar un Dumitrașco Purcar ot tam au eșit colăcaș zicând că l-ar fi văzut atunci noaptea că ar fi dezlegat caii și ar fi plecat cu ei; și după această mărturie au plătit paguba, dănd și căpitanului gloaba de mai sus; și înaintea noastră au venit păgubașu și colăcașu, arătând pă Pătru de bun hoș.

5 818 ghenarie

— } Una pușcă, un pistol, un cuțat, Ion
— } Granu ot Glogova, Vasile Răcănel.
Fiindcă de sânt acum doi ani, călcând niște tâlhari pă un Ioniță Burnaz, pă care căpitanul străduindu-să, i-au prinsu și la cercetarea ce le-au făcut au arătat și pe feciorii acestor doi că ar fi fost tovaroși cu ei; și măcar că le-ar fi fost luat mai multe lucruri, dar după porunca isprăvnicatului a întorsu pă celelalte înapoi și numai acestea au rămas la cercetarea noastră; nici ei n-au tăgăduit că hoșii i-au arătat de tovarăși la judecătă.

Leatu când s-au
căutat pricinile
dă căpitanu

Tl.		
40	818 iunie	— } Tănase Birău ot Glogova
40	818	— } Gheorghe Stancu ot tam
		Fiindcă într-o noapte de este un an și jumătate, un turc cu un car cu pește, călător fiind, au dormit la cărciuma părcălabului Ion; și peste noapte au eșit turcu afară după lătratu căinilor și au găsit la car pă acel părcălab și pă acești doi împreună cu un Patru Butei ot tam și întrebându-i turcu ce caută la car, au zis că au trecut pă lângă el; apoi intrând în casă, au găsit turcu un batog ascunsu după un sac su pat și la devagealicu turcului, fiindcă s-au găsit peștele, n-au tăgăduit că l-au furat, ci au zis că au greșit. Apoi când au cântărit turcu peștele tot, au găsit lipsă sumă mare și înaintea stăpânului moșiei i-au apucat turcu de au plătit peștele cu tl. 90, unde fiind și căpitanul i-au globit ca pă nește hoji netăgăduți.
10	819 octomvrie	— Neagoe Boldea ot Glogova }
10	—	— Trăilă Părvulescu ot tam } pentru că au furat un ied, de ani 12 și după arătarea lui Iacov ot Glogova, păgubaș, lui căpitan, au împlinit paguba lui luindu-și gloaba, după cum și înaintea noastră au arătat păgubașu întocmai.
15	820 aprilie	— Neagioie Buldea, pentru că l-au furat niște fân Gheorghe Băin ot Glogova; căpitanu negăsind pă Gheorghe au luat gloabă de la Neagioie zicând că s-au împăcat. Arată muierile lor înaintea noastră că nu l-au dat de hoț, că în silnicie l-au luat gloaba; nu s-au putut dovedi nici într-un chip, nefiind nici unu dăn bărbați lor de față.
8	819 noemvrie	— Safta Corobăloani ot Glogova, pentru că au arătat-o Oprița, fata lui Monțog ot tam, că ar fi prins-o cu două urcioară furând rachi din pod; și au plătit paguba rachiului dându-și și gloaba.

17	819	dichemvrie	—	Ion Cărnău ot Glogova, pentrucă s-au găsit nește cărți de moșie la el, care le arată că i le-ar fi dat un Vintilă, fecior al călugăriții levii ot tam ca să le citească și fiindcă n-au vrut să arate cartea deloc, ci au tălănut, l-au globit; și fiindcă cărțile au fost ale popii Mihai ot tam, s-au adus față la cercetare și întocmai au arătat, mai cerând acum popa și tl. 130 ce zice că tot atunci i-au luat cu cărțile dinpreună.
20	—	—	Niță Prunea ot Glogova	} Aceștia s-au dovedit de buni hoți la șapte vaci ce au furat. Și la judecata căpitănelui, precum și la judecata isprăvnicatului, dela care au luat șapte vaci de au împlinit paguba păgubașilor, luând și isprăvnicatu gloaba, precum și căpitanu, ca unu ce i-au dat în cercetarea isprăvnicatului, și-au luat treapăd ce să arată. Colăcaș aceștii pricină au fost Ion Jilanu ot Glogova, fiindcă Nicolae Grindeanu, unu dăn tovaroșii acestor hoți, i-au adus o plele de vacă să o ascunză și să o împarță amândoi și n-au primit, că arătându-l păgubașului popii Vasile ot Glogova, n-au tăgăduit, ci au mărturisit și pă ceilalți hoți tovaroșii lor. Această mărturie au dat-o și înaintea isprăvnicatului
20	—	—	Ion Pasăre ot tam	
20	—	—	Pătru Păscaru ot tam	
15	820	februarie	Ghiță Covrig ot tam	
20	—	—	Matei Păscaru ot tam	
20	—	—	Ion Prunea ot tam	
15	—	—	Trăilă Boghici ot tam	
15	—	—	Matei Croitoru ot tam	
20	—	—	Vasile Păun ot tam	
20	—	—	Ivan Păscaru	

- 13 818 septemvrie — Matei Băltărețu ot Leurda, că de sănt doi ani au (sic) fi venit un Gheorghe al călugărului ot Brebenari și i-ar fi adus o căciulă și două piei dă miel, care fiind furate de la un popă Dragu ot Zăgojan, le-ar fi lăsat la el; și dovedindu-să acel Gheorghe l-au arătat și pă Matei de tovarăș și împlinind paguba păgubașului, l-au luat gloabă.
- 20 819 mai — Dinu Stelceanu ot Glogova, cum că de este acum un an ar fi venit niște sărari cu cară și ar fi tăbărit lângă casa numitului și într-acea noapte li s-ar fi furat o săcure și un cântar i o leasă de tras sarea și ar fi cunoscut pă un țigan ce au fost slugă la numitu că ar fi venit noaptea pă la cară; și dimineața sărarii deloc au căutat în casa Dinului și ar fi găsit leasa cu care cântărește sarea și s-au dovedit că țiganu au furat lucrurile ce au lipsit, pe care l-au supus căpitanului de au plătit paguba, precum și gloaba sa.
- 14 819 ghenarie — Sandu Dobrescu ot Ciuperceni, pentrucă de este un an și jumătate, la o nuntă unde au fost călare un Răducanu Tălău ot Strămba, i-au lipsit o scară dela cal și s-au prepus pă fecioru numitului, fiindcă le-au fost cail legați alătura; și a doă zi s-au găsit scara cu curelile tăete la casa numitului, băgate în fân, după arătarea lui Bălă colacaș ot tam, pă care nu l-am adus față la cercetare.
- 5 819 septemvrie — Marlia Săraca ot Negoești, fiindcă astă toamnă au intrat nește capre ale lui Răducan Birău într-o ogradă unde aproape a fost șazănd numita și ar fi dat cu un topor și ar fi tăiat o capră în picior, care au împlinit papuba păgubașului și ș-au luat gloaba de mal sus.

- 8 818 Iulie — Pătru Iagăru ot Glogova, pentru o scroafă ce s-au stărpit într-o ogradă unde au fost scuturând prune feciorii numitului, au plătit purceii păgubaşului și ș-au dat gloaba de mai sus.
- 6 819 mai — Ipac, pentru un topor al lu Rădoi Stuparu, că de este un an au pierdut toporu la o cărciumă și cu colac (sic) l-au găsit la fecioru numitului și împlinind toporu au dat gloaba.
- 12 819 octomvrie — Costache Stămătoiu ot Brebenari, fiindcă în anu trecut un Nicola al Mătușii ot tam ar fi cumpărat o căldare dela bălciu în tl. 9 și mergându acas s-au întâlnit cu numitu; dar Nicola fiind beat au căzut pă drum de au dormit; apoi sculându-să, n-au găsit nici căldarea, nici pă Costache și un Dumitru Călinoiu ar fi arătat că au văzut pă Costache când venea dela bălciu, viind cu căldarea în spinare; după a căruia mărturie au îndatorat căpitanu pă numitu de au plătit căldarea și ș-au luat gloabă.
- 20 820 martie — Mariia Strămtența ot Rudina, că de sânt doi ani un Nicola Roventă ot Runcurel au eșit la vânătoare cu un Dumitru Crețu i cu Șarban Muldeală i cu Ion Strămteanu ot tam și pă drum au pierdut un cuțit i o pungă cu tl. 22 i o basma. Și prinzând de veste de loc, au întrebat pă toți și au și căutat toți și nu s-au găsit nimic. Tocmai după un an și jumătate s-au găsit cuțitu la casa lui Ion Strămteanu, bărbatu Mariei de mai sus, fiindcă el a murit. Dumitru Crețu colăcaș fiind la această pricină, după cum și innaintea noastră au arătat, l-au îndatorat căpitanu de au plătit paguba, luindu-și de mai sus gloaba.

- 60 820 aprilie — Pătru Cocăr ot Glogova, fiindcă Marin Curelea ot tam au arătat că de sănt patru sprezece ani i s-au spart o groapă cu niște haine și Avram Răcanel au eșit colăcaș acum după Paști zicând că au spart groapa acest Pătru, pentru care s-au împăcat păgubașu, dându-și gloaba căpitanului. Iar la cercetarea ce am făcut noi în fața locului, niciun davagealăc n-au venit să facă Pătru, ci au arătat că s-au împăcat cu căpitanu, atât el cât și tovaroșii lui; și spre încredințare ne-au arătat și adevărul de înpăcăciune.
- 35 818 iulie — Gheorghie Filimon ot Glogova, fiindcă de sănt doi (ani) s-au întămplat de au impușcat un Nicola Ungurean ot Târgu Jiului pă un ceauș de poteră și fugând de acolo, au venit la casa numitului de s-au ascunsu; apoi iarăș au plecat și dovedind căpitanu că au tănuuit pă acel hoș, l-au globit drept gazdă de ucigași, după cum au arătat pentru aceasta multe mărturii.
- 20 818 februarie — Gherghina Corobata ot Glogova, pentrucă au omorit un rămător al lui Ioniță Hărgotă ot Baia și dovedindu-l l-au dat în judecata căpitanului de i-au împlinit porcul, luându-ș și căpitanu gloaba.
- 10 818 septembrie — Costandin Vâlceanu ot Glogova } Pen-
Preda Vâlceanu ot tam } trucă
au omorât un porcu al lu Mihăilă ot Glogova și l-au mănecat; și dovedindu-i cu adevărat colăcaș prin colăcaș, au plătit porcu lui Mihăilă dându-și gloaba.
- 14 819 aprilie — Ion Mănescu și Ivan Bobocică ot Glogova, pentrucă de sănt trei ani au omorât un porcu al lu Ivan Bullgan ot tam și l-au mănecat; și dovedindu-i păgubașu i-au arătat căpitanului, nemăităgăduind precum și înaintea noastră au arătat; și plătind porcu, au dat gloabă căpitanului.

— Costandin Turcu ot Glogova, pentrucă l-au arătat Costandin Tămăș ot Glogova că de sănt patru ani ar fi venit un Ilie hoțu cu tovarășii lui în casa sa și i-ar fi povățuit numitu pă hoți ca să calce pă popa fiindcă are bani și să-l căznească ; și hoțul călcând pă popa l-au pus în frigare și l-au fript între dooă focuri. Și vrând căpitanu să-l infățșeze cu colăcaș când i-au judecat, nici într-un chip nu l-au putut prinde, ci au umblat tot doșit, care și aceasta au dat bănuială că cu adevărat este mărturiia colăcașului ; și neputând să-l prinză, după ce s-au împăcat preoteasa popii, fiindcă popa au murit din cazna hoților, cu nevasta numitului și cu rudele lui, apoi au apucat și căpitanu de ș-au luat gloaba, neputând să-l prinză pă el să-l trimiță unde să cuvine.

. * .

S-au văzut în jalba ce au dat măriei sale lui vodă aceștia care au jăluit pentru căpitanu, că ar fi siluit și fete, pentru care am întrebat pă jăluitori care fete sănt acelea siluite, ca să cercetăm și să dovedim adevărul ; și ne arătară că pă fata unei călugărițe level ar fi siluit-o. Și fiind călugărița fată, cu felurimi dă cercetare am cercat-o ca să ne arate drept adevărul și au răspunsu că ia pă fli-sa o știe cinstită și nu poate să o necinstească cu acest fel de vorbe ; și zicându-i că pentru pricina aceasta este jalbă dată și trebuiește să arate adevărul, răspunse zicând că nici jalbă au dat ia, nici știe ia cine au pus-o în jalbă, ci să dea răspunsu cel ce va fi dat jalbă și va ști.

15 820 ghenarie — Iva (sic) călugărița de mai sus, pentru niște cărți de moșiie și niște bani ce s-au furat din casa lui Dumitrache Cernățanu ot Stroești și s-au dovedit prin Ion Molan că ia și cu alții ar fi furat acele cărți și bani; și umblând căpitanu să prinză pă numita călugăriță și neputând s-o prinză, au luat pă fil-sa de au ținut-o într-o zi până au venit călugărița de au dat cărțile și s-au împăcat cu păgubașu pentru bani, dându-și și gloaba de mai sus și luind pă fil-sa au plecat acas. Aceasta s-au dovedit pricina de mai sus că căpitanu ar fi siluit tete.

818 iunie

— Un bou dela Costandin Sănătescu ot Ploștină că de este un an acum, furându-și o vacă a unui Dinu Ceamburu ot Timișani și văzând pă numitu l-pă un Gheorghe Ciuciulete ot Șovarna, Barbu părcălabu ot Ploștină noaptea, ca la dooă ceasuri din noapte că sta în drum cu o vacă legată, l-au întreat cine sânt și el au lăsat vaca și s-au dat în lături; apoi părcălabu luind vaca au mersu de au dat-o zapciilor. Apoi Dinu Ceamburu căutându-și vaca pân toate părțile, au găsit-o legată la conacul zapciilor, unde s-au aflat într-acea zi. Și aflând că acel Costandin Sănătescu dinpreună cu Gheorghe Ciuciulete trecând într-o noapte dela bălcuiu au intrat în casa numitului păgubaș și s-au luat foc în lulea și întrebând de el unde este, au răspuns nevasta lui că nu este acasă și dimineața s-au pomenit fără de vacă; și dintr-această pricină au fost bănuială pă numitu Costandin și pă Gheorghe Ciuciulete că ar fi furat el vaca. La davealăcu păgubașului au făcut căpitanu împlinire de pagubă cu porunca isprăvnicatului, care s-au văzut și de către noi,

luindu-și căpitanu drept gloabă un bou și ispravnicii o vacă. Și pentru cheltuiala ce au făcut păgubașu până când au găsit vaca, iarăș din poruncă au împlinit căpitanu dându-i un bou drept tl. 27 ce au fost cheltuit. Iar acum fără a veni la cercetare numitu Costandin să stea față cu căpitanu, hoștește au mersu la casa căpitanului și în sălnicile i-au luat bou ce-l oprise drept osteneala sa, care bou și acum să află la dănsu.

Nicolaie logofăt

Scărlat logofăt ot spătărie.

Arh. St. Craiova, Ms. 32.

Orig., hirtie cu filigran (28,5 × 19,5 cm), 8 file (6 scrise, 2 albe) cerneală neagră, foarte bine conservat.

1820 iulie 9. — *Cartea de blestem a lui Galaction, episcopul Rîmnicului, către toți locuitorii jețuiți de căpitanul Ianache Dănciulescu al Băii și către colăcași, ca să spună adevărul în pricina aceasta, deoarece s-au arătat nemulțumiți de cercetarea ce le-au făcut-o omul spătăriei, dar mai ales orînduitul isprăvnicatului.*

Galaction, cu mila lui dumnezeu, episcopul Râmnicului.

După jalba ce au dat către dumnealui biv vel postelnicu Ioan Dipalt, caimacamu Craiovei, lăcutorii cei geremetisiți și jăfuiți de căpitanu Ianache al Băii, făcând plîngere și zicînd că n-au rămas mulțumiți pe cercetarea ce le-au făcut Scarlat logofătu, omul spătăriei și nicio despăgubire nu li s-au făcut la hrăpirile și jafurile ce au cercat dela mai sus numitu căpitan Ianache Dănciulescu și mai vartos arată că și de ar fi vrut omul spătăriei să le facă vreo îndestulare, dar omul isprăvnicatului ce au fost orînduit cu omul spătăriei, cu totul s-au împotrivit la dreptățile lor, diiafendisîndu-l cu totul pă numitu căpitan.

Ci pentru a nu să abate nimini din calea dreptății, cere ca prin blestem să să facă cercetare la fața locului spre a să dovedî adevărul, la a cărora jalbă fiindcă să poruncește prin orînduit logofăt al divanului ca să meargă la fața locului și împreună numai cu logofătu spătăriei să facă cercetare prin blestem dăspăgubînd pă toți cei jăfuiți de cătră mai sus numitu căpitan, de aceia spre dăscoperirea ființii adevărului scriem smerenia noastră această carte cu înfricoșat blestem și groaznică afurisante asupra voastră păgubașilor 1 colăcași, ca să arătați în frica lui dumnezeu cu suflet nevătămat pentru orice veți fi întrebați de către orînduiții cercetători asupra aceștii pricini, asemenea și asupra vericăruiia va avea ștînți. Și așa mărturisînd veți fi ertați și blagosloviți.

Iar când oricare pentru interes, lăcomie, iubire de argint, pizmă, hatir, părtinire, temere dă vreo parte sau voie vegheată nu va arăta adevărul, unul ca acela ca un netemător de Dumnezeu și de al său suflet, proclat și afurisit să fie de domnul nostru Isus Hristos și de 318 sfinți părinți ai soborului Nicheii și de toate sfintele soboară, asemenea și de cătră smerenia noastră; herul, pietrile să să topească și să să răsipească, iar trupul lor și după moarte să rămăle întreg și nedezlegat, parte și lăcaș să albă la un loc cu Iuda vânzătorul și cu afuritul Ariia, să-l găsească cutremuru lui Cain, să moștenească bubile lui Ghieze, de toate averile, trudile sale să nu să aleagă ca prafu în vânt.

Ăceasta scriem. 1820 Iulie 9.

† Al Râmnicului Galactlon (In grecește).

Arh. St. Craiova, LXXXIX/14.

Orig. hîrtie dublă cu fillgran (24×37 cm), pătat de umezeală.

1821 august. — *Teșchereaua dată de autoritățile turcești și de medelnicerul Ioan Poroineanu lui Dincă sin Ioan Almăji din Vînjul-Mehedinți, ca să poarte arme pentru prinderea hoșilor.*

Acest Dincă sin Ioan Almăji ot satul Vînjul dintr-acest județi Mehedinți, ce este sătean veichi cu pecetluit din căpitănia căpitanului Stoian Țeco, care purta arme pentru prinderea hoșilor, au rămas tot la această orânduială să poarte și arme după chizășila ce au dat-o numitu căpitan, că nu să va abate la ne-tremnice fapte, păzând și urmând a sa datorie pă deplin.

După porunca celor mai mari, i s-au dat și de noi această teșcherea să fiie ștlut. 1821 august.

L. S. (Semnătură în turcește)

Ioan Poroineanu, medelnicer

Arh. St. Craiova, LXXXIX/15.

Orig., hirtle cu filigran (14 × 19 cm), sigiliu inelar turcesc aplicat în fum, pătat de umezeală și rupt la îndoituri.

1822 ianuarie. — *Pătru Cocîr scrie lui Nicolae Glogoveanu fugit în Țara Nemțescă, arătînd că i s-a sfîrșit inima de patimi de turci veniți prin sate, că unii din rumîni fac multe nazuri și fac pagubă stăpînului și că i-a murit soția lăsîndu-l cu șapte copii mărunți.*

Cu multă plecăciune inchinându-mă sărut cinstită mîna dumitale, cinstite cocoane,

Cu plecată scrisoare întîinz dumitale pentru toate cele ce sînt pe aici pentru scrisul dijmurilor și venitu moșiei de estimp; viind logofătu Nicolaie au loat toate înscrise, dar cu destulă frică pînă încît ni s-au sfîrșit inima văzînd și patimile de turci, care va arăta dumitale toate prin grai logofătu Nicolaie; dar pentru celelalte bucate și vitele pînă acum, slavă domnului, am scăpat nu s-au făcut niciun rău, dar frică am petrecut și petrecem și acum încît ni s-a curmă inima, că fac laudă neprietinii zicînd că dumneata ești la altă țară.

Și de a mai aduna câte ceva de pe unde am dat nu avem mijloc, că una nu au oamenii bani și alta că ne este frică de turci și stăm mălcom pînă doar va mai lumina dumnezău cu vreo liniște; atîta numai ni s-au întămplat pagubă cu vinu și rachiu ce s-au loat; la Cloșani, nimica nu am văzut rămînd asupra logofătului Stanciu să primească și mi s-a pare că nici dumnealui nu au apucat să primească nimic.

Cinstite cocoane, dumnealui coconu Ghiță Bengescu au trimis dela Craiova un turc ca să scoată bani dela Șişești cu poruncă dela sictariaga și au numit și Ilovătu tot în numele dumnealui; și viind turcu și aici face mare zor și eu nu mă îndrăznesc nevăzînd cinstită porunca dumitale ca să-i arăt toate datoriile, că mi-e frică să nu s-a întărate vreo pricină din niscari neprietinii fiind dumneata la Țara Nemțescă și în loc să ne folosim, mai mare pagubă să va întămpla. De aceasta mă rog ca să am cinstit răspunsul dumitale, să știu în ce chip să urmez și banii căți voi putea scoate la ce mână să-i dau.

Pentru altele ce mai sînt cu pagubă pe moșie avînd unii din rumîni multe nazuri, nu poci cu condeiu a le arăta dumitale, numai prin grai avînd norocire ca să te aducă dumnezău mai aproape, voi arăta dumitale toate, cu toate că am arătat și dumnealui logofătului Nicolaie cine are nazuri și face

pagubă stăpânului și va arăta dumitale; și de i-ași înfrăna nu poci, că întărită răutățile asupra noastră și mai mare pagubă să va întâmpla, decât cu blândețe și cu binisoru mințesc ca să fim până ne va scoate milostivu dumnezău la lumină.

Cinstite cocoane, cu plecăciune și cu lacrimi fierbinți înștiințez dumitale și aceasta, că pe lângă celelalte frici și grije cu trebile stăpânești, mi s-au mai alăturat cea mai mare și mai grea pedeapsă, că sofu me-au murit și am rămas cu șapte copii mărunți și trăiesc cu mare greutate și jale, încât totdeauna și în tot ceasul îmi înnoată sufletu în lacrimi și altă nu am ce face, decât mulțumesc milostivului dumnezău și mă rog cu ferbinți lacrimi ca să am cinstită mila dumitale, că de când m-au călcat acest foc trăesc cu mare greutate și vremile sânt împotrivă, sarcina stăpânească estă foarte grea, copiii încă sânt mărunți, inima mi s-au stărșit și altă nădejde de ajutor nu am, decât la milostivul dumnezău și la milostivul meu stăpân.

1822 ghenarie

Și cu multă plecăciune sânt prea plecată slugă,

Pătru (Cocir)

Arh. St. Craiova, LXXXIX/17.

Orig., hirtle cu filligran, (31,5×22 cm), pătat de umezeală.

1822 februarie 11. — *Adeverința sătenilor din Caraula-Mehedinți, la mâna logofătului Ioan Negreanu, ca să se ștle că la ei în sat zapcii n-au făcut jafuri și luări nedrepte.*

Adecă noi sătenii carauleani care mai jos ne vom iscăli, dăm adeverința a noastră la mâna dumnealui logofătului Ioanță Negreanu, precum să știle că viind cu cinstită porunca dumnealor boerii ispravnici ca să cerceteze toate orcăte jafuri și hărăpiri va fi făcut zapcii plășii de aci.

Întrebându-ne și pâ noi toate madealele pe rând, adecă de am dat vreo mulțămită zapciilor cu numire să ne scază, sau să nu ne mai încarce, sau cu numire de vualpe, sau că ne-au loat banii cu numire de dobinzi sau poptăvozi ¹⁾ (sic) de am făcut zapciilor, au bani de am dat mai mulți de cotrofitanți ²⁾ de cât taleri 2 de fieșcare madea și pentru gloabe dela oamenii cei nevinovați, sau și de [a] la cei vinovați peste ponturile domnești și de alteale asămeni întrebându-ne dumnealui pe toți sătenii, ca de va fi urmat zapcii vreuna dintr-acește urmări, să-i arătăm adevărul și să-i supute a ne întoarce până la o para.

Pentru care noi neștiind de acește urmări nimic, spre mai bună încredințare dumnealui i-am dat această adeverință, ca și dumnealui să o arate la stăp[a]nire.

Și pentru mai adăvărată credință ne-am iscălit mai jos, ca să să crează.

1822 februarie 11

Eu Dumitru Gligore încredințazi

Eu Văsăale Rogozi, încredințazi

Eu Pătru Ghionea

Eu Văsăale Dragaviei

Eu Florea Mihart

Eu părcălabu cu tot satu încredințazi.

Și am scris eu Ion logofātu cu zisa și învățatura lor.

Arh. St. Craiova, XVI/28.

Orig., hîrtie cu filigran (33×11 cm), bine conservat.

¹⁾ Pentru podvezi.

²⁾ Pentru contrachitanțe.

1822 iunie 4. — *Scrisoarea prin care popa Constantin Săvoiu de la Glogova se plînge lui Nicolae Glogoveanu că după multe neazuri și valuri ce petrece din pricina răzvrătirii, are și mari nemulțumiri din partea popei Barbu, care îl necinstește și-l poprește din enorie.*

Cu smerită plecăciune mă închin dumitale, cinstite cocoane,

Printr-a(ceastă) smerită scrisoare înștițaz dumitale căci după multe neazuri și valuri ce petrecem pă aici, din pricina răzvrătirii, mie îmi este mai mare cu tovaroșul nostru popa Barbu, că oriunde ni să întămplează făcând vreun sfint maslu, la orice mă necinstește și cu asupră îmi face cerere să-l aduc cinstită porunca dumitale, ca să mă cunoască de tovaroși; și la cinstita porunca care al trimes-o dumneata când te aflai la Craiova, nu să uită și mă poprește din enorie, să nu mai îndrăznesc la nimic pân nu-l voi înștița pă sfinția sa. Ci uneori poci să-l fac știre, iar altă dată nu, căci nu se află cu șăderea aici, ci șade la moșia sa la Brebin și la mulți dintre enoriașii care ș-au loat obicinuitul sfârșit, neîntămplându-să aici, i-am slujit eu cu popa Matei. Și sfinția sa când vine dela Brebin, face cercetare în sat și merge la enorieși și ne ia slujbele noastre zicând că el este popa cel mare. Daosăbit mie (îmi) zice că-l sânt lo-pătari, precum au și morarii câte unul, asămenea are și sfinția sa. Ci cu aceasta mă afiu la multe lipsuri și sfinția sa îmi ia mult—puțin mertigul ce mi s-ar veni de unde eu am ostenit, iar nu dănsul. Și de câte ori vine părintele protopopul, mă părește precum să prîncepe, căt cel puțin o cununie dintre oamenii boerești nu să poate a să tănu.

Cinstite cocoane, în credința lui Dumnezeu să nu fiu făcut multe amăneturi pă moșila dumitale, cât și pentru osteneala dumitale pentru mine, de necazul lui ași pleca, dar ce să fac, voi să înec așa în săc, fără numai ferbinte mă rog și te supăr să faci o cinstită poruncă asupra dumnealui logofăt Stanciu, sau către părintele protopop să-l înfrăneză, ca de unde nu să va întâmpla să slujască, să nu ia; iar unde vom fi toți, toți să împărțim ceia ce va eși, că va fi păcat să slujăscu eu și el să ia; sau să ne împarță hodălle, să ne păzim careși mahalaoa la orice să va întâmpla și el să să părăsească de pără dintre noi.

1822 Iunie 4

Și sânt al dumitale către Dumnezeu rugători,

Popa Costandin Săvoiu ot Glogova.

Arh. SL Craiova, LXXXIX/18.

Orig., hîrtie cu filigran (22,5×16 cm), bine conservat.

1822 octombrie 5. — *Pecetluitul prin care căimăcămia Craiovei îngăduie lui Constantin Stroie din Pătule-Mehedinți, să poarte arme pentru a se păzi de făcătorii de rele.*

Dela căimăcămia Craiovei

Stroie Costandin ¹⁾ ot Pătule sud Mehedinți, om de mijloc, la față oacheș, ochii negri, sprâncenele negre, mustățile negre rade barba neagră, prin chizășia (lui) Alexandru Iconom, i s-au dat voe ca să poarte arme spre a să păzi de către făcătorii de rele. Iar când acest pecetluit să va găsi pe alt nume și chip striin, atunci atât dumneavoastră boerilor ispravnici ai județului, cât și voaă tuturor drăgătorilor județului i voaă parcălabilor, pe unul ca acela să-i luați armele, să-l legați și așa legat să-l aduceți aici la căimăcămie.

1822 octomvrie 5

L.S. Biv veî medelnicer.

Arh. St. Craiova, XVI/32.

Orig., hirtle dublă cu filigran (16×22 cm), pecete ovală aplicată în tuș, bine conservat.

¹⁾ Scris de altă mină și cu altă cerneală peste alt nume.

1822 decembrie 5. — *Zapisul prin care Dumitru Lupeș, Iovan Buzur și Pătru Mărdale, dimpreună cu tot satul Dănceu, încredințează că armele le-au dat la Ahmet aga și că nu vor mai face nici o pornire, nu mai au arme și nici hoți în sat nu vor mai fi.*

Fiindcă din porunca dumnealor ispravnici ce au făcut către dumnealor zapcii și împreună și [și] cu doi (sic) năferi și ai dumnealui zăpitului (sic) acestui județ, ca să facă cercetare atât pândurilor ce au fost însărcinați cu răbilita cit și altor ce vor avea arme și să le trimită la stăpânire, care aducându-ne și pă noi cel mai jos iscăliți ca să dăm armele; de acela dăm această zapis atât și noi, cit și tot satu, nu numai că arme nu vom avea nici ori la care o creamine, ci nu că ne vom mai a merge a faci vreo pornire, dară nici să va mai pomeni; iar armile le-am dat la ¹⁾ Ahmet aga la sârăschleru oștirilor ²⁾ ce au fost într-acest județ, încredințându-ne cu viața noastră a[li]tă noi și cât și satu care mai jos să iscălește mai jos că nu mai (avem) arme și nici n-a[m]vem amestecare la altele, dar nici hoți în sat nu va fi.

1822 dechemvrie 5

Și pentru credințare ne-am iscălit.

Eu Dumitru Lupeș ot Dănceu

Eu Iovan Buzur adeverez

Eu Ianoș ot Dănceu adeverez

Eu Nisior Dumitraș ot tam adeverez

Eu Pătru Mărdale adeverez

Eu Gheorghe pircălabu ot Dănceu și cu tot satu
adăvărăm.

Arh. St. Craiova, LXXXIX/19.

Orig., hirtie cu filigran (28×9,5 cm), pătat de umezeală la o margine.

¹⁾ În original șters cuvântul sârăschler.

²⁾ În original șters cuvântul împărătești.

1822 decembrie 5. — *Zapisul prin care Sandu Crișan și Dumitru Izvoranu, împreună cu tot satul Pătule, încredințează că armele le-au dat la Ahmet aga și că nu vor mai face nicio pornire, nu mai au arme și nici hoji în sat nu vor mai fi.*

Fiindcă din porunca dumnealor ispravnicilor ce s-au făcut către dumnealor zapcii și împreună și cu doi năferi al dumnealui zabiului acestui județ, că să facă cercetare atât pândurilor ce au fost însărcinați cu răbilia, cât și altor ce vor avea arme și să le trimită la slăpănire, care aducându-ne și pe noi cei mai jos iscăliți ca să dăm armele; de acela dăm acest zapis atât și noi, cât și tot satu, nu numai că arme nu vom avea, nici ori la care o creamene, ci nu că ne vom mai a merge a face vreo pornire; dară nici să va mai pomeni; iar armele le-am dat încă dela turci la Hamet aga, saraschieru oștrilor ce au fost la acest județ, încredințându-ne cu vița noastră atât noi, cât și satu care mai jos să iscălește mai ios, că nu numai (nu) avem arme și nici n-avem amestecare la altele, dar nici hoji în sat nu va mai fi.

1822 dechemvrie 5

Și pentru credințe ne-am iscălit.

Eu Sandu Crișan ot Pătule adeverez
 Eu Dumitru Izvoran adeverez
 Eu Uță ot tam adeverez
 Eu Matei ot tam adeverez
 Eu Nicola ot tam, Ochi Albi
 Eu Pătru Mititelu adeverez
 Eu Matei Peceate adeverez
 Eu Ion Breazu adeverez
 Eu Giltgore Muscalu
 Eu Mîntea Sărbu adeverez
 Eu Costea Sărbu ot tam adeverez
 Eu Matei Breazu adeverez
 Eu Dumitrașco Cojocarul adeverez
 Eu Stan Dunărințu ot tam adeverez
 Eu Ion Dunărințu ot tam adeverez
 Eu Ion Brebenel ot tam adeverez
 Eu Pătru Gașbăr ot tam adeverez
 Eu Radu Mușat ot tam adeverez
 Eu Udrea ot tam adeverez

Și cu tot satu nostru adăvărăm.

Arh. St. Craiova, LXXXIX/20.

Orig., hîrtie cu filigran (20×9,5 cm), pătat de umezeală în citeva locuri

1822 decembrie 6. — *Zapisul prin care Necola Pestrițu, Gheorghe Covrig și Sămen Gușu, dimpreună cu alții, mărturisesc isprăvnicatului că la ei în sat nu se mai găsesc nici arme și nici oameni străini; iar de se vor mai găsi, să fie ei sub pedeapsa mării sale lui vodă.*

Incredințăm cu acest zapis al nostru la mâna cinstiului isprăvnicat, precum să știe că citindu-ne dumnealor zapcii plășii porunca cinstiului isprăvnicat cuprinzătoare ca să dăm toate armele câte să vor afla în satul nostru, atât la noi lăcuiitorii cât și la orce breaslă, asemenea și pentru oamenii străini fără de niciun căpătai, adecă sirbi, greci, oameni strini.

Ci fiindcă în satul nostru nicio armă nu să găsește, fiindcă s-au strâns mai dinainte, nici vreun om strin nu să găsește, dăm acest zapis, că dacă să va găsi acum innainte vreo armă, sau vreun făcător de răle va eși din satul nostru, să fim supt pedeapsa cea hoărătă de mărița sa vodă și de dumnealor boerii ispravnici și să nu avem niciun cuvânt de îndreptare, că toate ponturile ni le-au citit dumnealor zapcii întru auzul nostru tuturor.

Și pentru încredințare ne-am iscălit puindu-ne și degetile în loc de pecete ca să se crează.

1822 dechemvrie 5

Eu Necola Pestrițu adeverez

Eu Gheorghe Covrig adeverez

Eu Sămen Gușu adeverez

Eu Gheorghe Biberecu adeverez

Eu Dumitru adeverez [adeverez]

Eu Pîrvu Sibînescu adeverez

[Eu Pîrvu Sibînescu adeverez]

Eu Lupu Zegoicea adeverez

Eu Ionașcu Zegoicea adeverez

Eu Ion Zegoicea adeverez [adeverez]

Eu Gheorghe Zegoicea adeverez

[Eu Gheorghe Zegoicea adeverez]

Și eu Ion pîrcălabu adeverez cu tot satul nostru dupe poruncă.

Ion Sibînescu adeverez.

Arh. St. Craiova, XVI/34.

Orig., hirtle (32×11 cm), bine conservat.

1822 decembrie 7. — *Zapisul prin care un anume Dobrițescu încredințează că de-l vor afla cu arme, se va pedepsi întocmai cu vinovații.*

Incredințez cu acest zapis al meu înaintea cinstitului isprăvnicat, că din cercetarea ce ne cercetează dumnealor boerii zapcii plășii, și ne vom afla cu vo dovadă de arme, să avem a ne pedepsi întocmai cu vinovații.

1822 dechemvrie 7

Și m-am iscălit.

Dobrițăscu

Arh. St. Craiova, LXXXIX/21.
Orig., hirtie cu fillgran (15,5×10 cm), pătat de umezeală pe margine.

1822 decembrie 12. — Nicolae Zoican din Balta se jeluiește ispravnicului Nicolae Glogoveanu al județului Mehedinți, pentru o datorie de bani ce avea să ia de la Constantin Duncea, fiul lui Gheorghe Duncea, fugit în Țara Nemțească; Gheorghe Duncea, chezaș fiului său, fusese omorât de hoți la vremea răbeliei.

Prea cinstiți dumneavoastră boeri ispravnici,

Jăluiesc dumneavoastră să am dreptate, că de sânt acum opt ani am împrumutat pe un Costandin Duncea, fiul lui Gheorghe Duncea, de taleri 900 cu zapis și prin chizășia tatălui său și numitu pă urmă au trecut în Țara Nemțească, unde și acum să află cu șăderea tot acolo.

Și peste cătăva vreme, apucând pă tatălui său pă numitu chezaș că, ori să-mi dea banii, sau să-mi aducă pă fiului său ca să-mi plătească banii și el me-au răspuns așa că să-i dau alăstuială (sic) cătăva vreme, că (în) scurtă vreme sau imi va aduce pă fiului său, sau că-mi va da din pruni, din moșile, din căzan până să va plăti de banii ce estă datori. Și cu socoteala aceasta așteptându-l și întâmplându-să vreme(a) răbeliei, l-au omorât hoții și am rămași (sic) tot cu vorba aceia.

Și acum aflându-și (sic) stăpân un ginere al numitului Gheorghe Duncea peste toate rămasurile lui și ale cumnatului ce-mi este dator și eu mă aflu și astăzi păgubaș de bani, de aceia mă rog dumneavoastră ca să să poruncească a să face poruncă spre dumnealui vatafu plaiului ca să ni să cerceteză pricina la fața locului și la dreptatea ce voi avea o să-mi aflu cuvîncioasă despăgubire; sau neputându-ne împăca, să ne sorocască amândoo părțile înaintea dumneavoastră.

Și cum va fi mila dumneavoastră asupra mea.

Prea plecat, Nicolaie Zoican ot Balta.

Sud Mehedinți

Să volnicește acest + + + ¹⁾ carele mergînd să ia pă ginerele Duncii și să-l aducă aici ca să răspundă la iaiba aceasta.

1822 dechemvrie 12

Nicolae Glogoveanu

Arh. St. Craiova, XCII/21.

Orig., hîrtie dublă cu filligran (21×16,5 cm), bine conservat.

¹⁾ Loc alb în original.

1822 decembrie 15. — *Zapisul prin care Dinu Mereanu, Dinu Jega și Nicolae Pleșa dimpreună cu tot satul Gogoșița, supuși la cazne, încredințează că la ei în sat nu mai sînt nici puști, nici pistoale și că n-au fost nici panduri și nici apostafi.*

Incid(în)ăm noi cu zapisul nostru a satului Gogoșiță, precum să știe că viind această poruncă a domnealor boeri ispravnici de înprună cu doi neferi și cu doi slujitori descaun la domnealor zapcii plășii și viind aici în satu nostru și apucându-ne cu mare strănsure, cu bătăi și cu cazne, ca să arătăm câte puște și pistoale și câte arme va fi în satu nostru, ca din poruncă să să strângă; la care căutând petut(înde)na pe sat pe unde am avut noi bănuială și nu s-au găsit nici macar o țavă, că fiind anul trecut au venit dumnealui logofătu Mihai Furtună, ce să afla zapciu întra-această plasă și le-au strâns; și al doilea au venit cărc sârdar și câte s-au mai găsit s-au adunat toate.

Iară acum de să va mai găsi măcar o țavă, să fim supt mare pedeapsă în trăgă (sic) și tăiați ca unii ce nu am arătat adevăru și ne-am asemănat cu cei făcători de rău patriei noastre. Și nă legăm, de să va găsi, vom fi nevestele noastre și copiii noștri robi prea înnaltei Porți, că în satu nostru nici apostafi nu au fost, nici panduri.

Și pîntru mai adevărată cridentă, ne-am iscălit mai jos și am pus degetele în loc de peceată ca să să criză.

1822 dechimvrie 15

Eu Dinu Mereanu adevărez

Eu Dinu Jăga adevărez

Eu Nicolaie Pleșa adevărez

Eu Dinu Streiche adevărez

Eu Nicolaie Martin adevărez

Eu Iacov Molea adevărez

Eu Stanciu Molea adevărez

Eu Dinu Corici adevărez

Eu Neagu Buță adevărez

Eu Iacov Corici adevărez

Eu Bogdan Glăvan adevărez

Eu Ioan părălabu cu [cu] tot satu Gogoșița adevărez.

Arh. St. Craiova, XVI/35.

Orig., hirtie cu filigran (31×11 cm), bine conservat.

¹⁾ Loc alb.

1822 decembrie 16. — Zapisul prin care Radu Scăun, Dumitru Scăun și Pătru Drăgolea, dimpreună cu tot satul Crivina, încredințază că la ei în sat nu mai sînt nici panduri și nici pistoale.

Adecă noi satu Crivina dăm încredințat zapisul nostru la mîna cînstitului isprăvnicat, precum să se știe că fiind porunca dumnealor boerilor ispravnici ca să facă cercetare dumnealor zapcii plășii noastre, noi am dat zapis că la noi nu mai (sănt) panduri, nici pistoale; iar de să va dovedi că avem pistoale, cu mare urgie ne va pedepsi.

Și pentru credințe ne-am iscălit care mai jos să vor arăta.

1822 dechemvrie 16

Popa Ion
 Radu Scăun
 Dumitru Scăun
 Pătru Drăgolea
 Ion Ghioce
 Ion Jiplea
 Stan brat
 Badea Roșu cu tot satu.

Arb. St. Craiova, LXXXIX/22.

Orig., hirtle cu filigran (15 × 10,5 cm), rupt la o margine și pătat de umezeală.

1822 decembrie 19. — *Zapisul prin care Trăilă Ciucea, Ioan Corneanu și Trăilă Părtenie, dimpreună cu tot satul Ilovița, încredințază că pandurii din sat care au fost amestecați în răbelie s-au întors de la a lor greșală, că armele s-au dat la stăpînire și că în satul lor nu se vor mai găsi nici oameni răi și nici arme.*

Adeverința noastră a satului Ilovița, la mîna dumnealor ci[s]n[i]ști boeri ispravnici, precum să știe că la cercetarea ce au făcut dumnealui logofătu Vasile Strimbanu cu beștii orinduiți pentru pandurii ce au fost amestăcați, pentru că fiind din satul nostru amestăcați la răbelie, care după porunca dila stăpînire dindu-le și testerele la minile lor ca să fie cunoscuți că s-au întors dila a lor greșală, asemenea și armele s-au dat la stăpînire ce ni s-a cerut, pentru care satul acum încredințem pentru . . . ¹⁾ sint (oameni cu inim)a curată după cum (au) fost și moșii și strămoșii noștri și nu să vor mai abate la nicio răotate.

Iară cînd vom samția (sic) pe vreunul dintr-inșii urmînd vreo răotate, atuncea noi satu îl vom lega și vom da în mîna stăpînirii. Asemenea și pentru arme că nu să vor găsi în satu nostru, nici omeni răi sau strini.

Iară cînd acei panduri să vor mai dovedi cu vreo răotate sau arme în satu nostru, sau omeni strini, atuncea noi tot satul să fim supt sabia în(părătească) și a măriei sale (lui vodă) ca nește neînție(legători) și neascul(tători) de poruncile ce ni s-au tat (sic) cu înfricoșare de (moa)rte.

1822 dechemvrie 19

Și spre încredințare am iscălit.
Trăilă Ciucea adeverez
Ioan Corneanu adeverez
Trăilă Părtenie adeverez
Gheorghe Cluhurezu adeverez
Gheorghe Pircaia adeverez
Mihai Perneac adeverez
Petru Preșneanu adeverez
Nicola Preșnean adeverez
Și am scris eu popa Mătei (ot sat) Ilovița (cu zisa celor de)
mai sus . . . ¹⁾

Arh. St. Craiova, XVI/36.

Orig., hirtle (32/11 cm), foarte rău conservat.

¹⁾ Loc rupt.

1822 . — Zapisul prin care preotul, pîrcălabul și tot satul Burila încredințează că la ei în sat nu sînt nici panduri și nici pistoale.

Adecă eu priotu satului și pîrcălabu și cu cei mai jos iscăliți ne încredințăm cu acest zapis al nostru la mîna cinsti-
tului isprăvnicat, precum să știe că fiind porunca dela dum-
nealor boerii ispravnici ca să cerceteze dumnealor zapciiil plășii
noastre, noi am dat zapis că la noi nu-i nici pandur, nici
pistoale. Iar de să va dovedî că avem noi pistoale, cu mare
urgisire ne vom pedepsi.

Și încredințat ne-am iscălit care mai jos să vor arăta.

1822

Eu Gheorghe pîrcălabu ot Burila
Eu Grigorașco Părligras ot tam
Eu Dînu brat ot tam
Eu Dumitrașco Găman ot tam
Eu Pătru Brăndușoiu ot tam
Eu Nistor Geantă, —

și cu tot satu Burlilil.

Arh. St. Craiova, XVI/37.

Orig., hirtie (31×10 cm), bine conservat.

1823 ianuarie. — *Porunca ispravnicilor județului Mehedinți pentru cercetarea hrăpirilor, gloabelor și netrebnicelor urmări la care s-au dedat zapcii plășilor Baia și Ocolul.*

Sud Mehedinți

Fiindcă ispravnicatul au luat pliroforiile că zapcii dela plășile de mai jos însămnate eșind din povățuirile noastre, care și prin grai și prin scris li s-au arătat, s-au abătut în urmări netrepnice de hrăpiri, jafuri și gloabe, iar acestea sânt cu totul nesuferite la auzul măriei sale lui vodă, nefiind acum vremile cele mai denainte.

Drept aceia, ca niște neînțelegători ce s-au arătat și inpo-trivitori voinții stăpânirii, orânduște ispravnicatu pe + + +¹⁾ logofăt și atât prin taină, cât și de față să cerceteze și să dovedească toate hrăpirile câte vor fi făcut de când ei s-au orânduit zapcii, și făcând catastih al numi(ților cu) înființate dovezi de acele jafuri că sânt adevărate, să-l supufe a în(toarce) înapoi la cei năpăstuiți, trimițând și la ispravnicat foaie anume de hrăpirile cu care i-au găsit, fiindcă pe urmă avem să-i lipsim din zapcealac și să înștințăm și stăpânirii pentru dănșii ca să-și ia pedeapsa.

Intocmai să urmezi orânduitule, că de te vei abate într-o unire cu dănșii, însuș vei rămănea în pedeapsa ce le este hotărâtă lor.

1823 ghenar.

Și atît bani în naht de va fi luat peste banii dăjdiei și peste banii cotroficițnțiilor ce au fost vechiul obicei din liniștitele vremi, iar nu de când s-au început răzvrătirea, că de atunci și

¹⁾ Loc alb

până la venirea noastră s-au luat cât au vrut i niscareva dovezi de va fi făcut la numiții zapcii, lăcuiorii cu cară și salahori i niscareva zahirea de vor fi luat pă sama lor fără de poruncile noastre i niscareva gloabe de vor fi luat i dela oameni drepti și nevinovați, sau și dela cei vinovați de va fi luat peste orindulală și fără de cuvîntă, cu un cuvînt orice catahrisis peste poruncile domnești și ale noastre să va dovedî, despre o parte să împlinească, iar despre alta să ne trimiți catastih curat de toate aceste (rele) urmări.

Poruncim și ție orânduitule să-ți deschizi ochii și să-ți . . .¹⁾ rile, să nu care cumvaș sau prin hatir, sau enteres să treci (cu v)ederea vreun condel a nu-l împlini, că te vei face pildă tuturilor în mijlocul târgului. Și pă toate trei zile să avem în știre dă urmarea ce faci. Așa dar vei urma.

1823 ghenar

Nicolae Glogoveanu

Costache Ralet

Plasa Băii și Ocolul de Sus are a le cerceta.

De cotrofităntii de va fi luat mai mult decît tl. doi de fieși care madea, să-i apuce să o întoarcă; de va fi luoat gloabe mai mult dăla madele mai înfințate decît tl. zece, dăla adăvărății hoști să-i apuce a întoarce înapoi, iar dăla pricini mai mici dă hoști dă va fi luoat mai mult decît tl. cinci, iarăși să-i întoarcă înapoi. Iar dăla bătăi adăvărare mai mult decît tl. cinci de vor fi luoat, să întoarcă înapoi; asămenea și cu numirea dă vulpe sau mulțămîtă, sau că au mișlocit dă i-au scăzut, sau că era să să încarce mai mult și nu s-au încărcat. Ori căți bani va dovedî luoat cu aceste numiri, să-i întoarcă toți înapoi, sau cu numire dă dobânzi de bani, sau alte asămenea, sau că i-au ertat (de ne) scarevași orândueli care s-au trimis cu poruncile noastre, toți acei . . .¹⁾ să-i împlinească negreșit; la lude de va fi luoat un ban mai mult . . .¹⁾ trecut, să-i supuneți a întoarce înapoi.

Și să ne înștiințezi pentru acel zapciu.

Arh. St. Craiova, XVI/38.

Orig., hirtle dublă cu fillgran (16×21,5 cm), ros la mijloc.

¹⁾ Loc rupt.

1823 octombrie 27. — *Vistieria Țării Românești scrie ispravnicilor județului Mehedinți, care se îndepărtaseră cu totul din datoria supunerii prin hrăpiri și luări nedrepte de la locuitori, ca să-și vină în simțiri spre a nu suferi pedeapsa cuvenită.*

Dela vistierie,

Către dumnealor boerli ispravnici ot sud Mehedinți

Iată să face dumneavoastră cunoscut, cum că măriia sa vodă au luat înțelegere că v-ați depărtat cu totul din datorila supunerii și v-ați abătut la alte înpotrivitoare păreri și nici călmăcămiei nu dați ascultare, din care pricină și călmăcămila nu poate face săvârșire poruncilor și pricinilor după bunăvoința stăpînirii, pătîmind și lăcuiitorii însărcinări și nedreptăți.

Și această nebăgare de seamă o rezimați la o rea chibzuire și proastă cugetere, cum că împlinindu-vi-să sorocul isprăvniciei și spre sfîrșit fiind, orice hrăpiri veți face, vă socotiți înși-vă a-l avea drept un bun folos și fără sfiială aceasta o și vorbiți, nesocotind turburarea și urgia stăpînirii.

Iată dar, vă arătăm că sînteți cu totul greșiți și vă sfătuim să depărtați acea nebăgare de seamă și să dați cuvințioasa ascultare dumnealui caimacanului Craiovei, spre împlinirea și săvîrșirea poruncilor și spre apărarea lăcuiitorilor dă cele înpotrivă și pă înși-vă să vă ferțiți până în ceasul care vă veți afla însărcinați cu isprăvnicia acelui județi, pentru tot felul de catahrisis, hrăpiri și nedrepte luări, fără să vă abateți la cugetări netrebnice, căci cu hotărîre să știți că și după ce să vor orându alți ispravnici, sînt să să facă cercetări; și de să va dovedi pă urmă-vă făcute hrăpiri și luori nedrepte, nu numai că veți plăti până la una cu necinste, dar să va face celor învinovați și răsplătire în faptă, spre pilda și altora. Pentru care vîindu-vă în simțiri, să lepădați părerile cele amăgitoare, ca să nu pătîmiți la urmă.

1823 octomvrie 27

Și să avem răspunsul dumneavoastră.

Veți vistier

(Adresa): Dela vistierie

Către dumnealor boerli ispravnici ot sud Mehedinți.

Arh. St. Craiova, LXXXIX/25.

Orig., hîrtle dublă cu filigran (32×21,5), pătat de umezeală.

¹⁾ Loc rupt.

1823 decembrie 23. — *Dumitru sin Vintilă Miloşescu de la Crainici se jelueşte împotriva lui Gheorghe Dorălia; acesta cu ajutorul turcilor de la Baia i-a făcut multe supărări şi pagube, voind să-i ia mireasa cu care aşezase de nuntă.*

Prea cinstite cocoane,

Cu izvor de lacrimi ferbinti şi cu genunche plecaţi jăluiesc mării şi bunătăţii nolanului milostivirii dumitale, ca să am dreptate la plîngerea ce o fac către dumneata pentru un Gheorghe Dorălia de aici din satu Crainici.

Viindu-mi vremea mea de căsătorie, am mers la o săracă, după obicei ce-l avem noi rumânii, de trei ori şi când am mers la patra oară cu opt oameni, au dat milostivul dumnezeu de am aşezat. Şi acest Gheorghe Dorălia a venit la aşezat cu trei oameni, să o tragă cu sila, fără nicio vorbă. Văzînd că nu i s-a primeşte vorba, s-au dus la Baia la Huseln aga, subaşa, şi au jurat pe barba lui că au venit cu treizăci de nuntaşi; şi el a vorbit cu turcu că să ia fata cu sila, să-l facă pe turc naşi. Şi au venit turcu cu treapăd şi am dat taleri 10 treapădu şi m-au dus la Baia şi am dat taleri cincizăci gloabă. Şi am venit al doilea, după ce am venit acasă, am mers cu nuntă la fată şi am loat-o. Şi pe urmă după ce am loat-o, iară s-au dus la turci şi iar au venit turcu şi au loat pe un unchiul al meu şi acolo s-au rugat să nu mai vină turc cu treapăd; şi am dat taleri treizăci gloabă.

Şi întâi am fost gata cu toate ale nunţii, cât şi lăutarii şi toate mi s-au prăpădit. Al doilea m-am gătit şi am (adus) şi oamenii care au fost la aşezat, ci i-am (dus) la Baia cu chel-tuială, împreună şi cu (ata) la Baia, minţind el că au fost îndrăgită cu fiu-său de trei ani.

Văzînd şi turcu că fata strigă: mai bine să o împuşte, decât după (acesta să o) dea cu sila, au zis că casă cu sila nu se poate face.

Ci ferbinte ne rugăm noianului milostivirii dumitale, ca să fii prea cinstită poruncă, să să aducă să mă judec cu numitu innaîntea dumitale. Și cum duhul sfânt va lumina gândul dumitale asupra sărăciei mele.

Prea plecat,

Eu Dumitru sin Vintilă Miloșescu ot Crainici.

. * .

Foiță dă cheltuială ce am cheltuit eu dă câte ori m-am gătit, cum la vale să arată, care cheltuială este știută dă tot satu.

Tl. par.

— —	¹⁾	pă cincizăci ocă grău din întâi
— —	¹⁾	pă treizăci ocă grău, iară atunci
16 —		pă doi porci
18 —		pă trei vedre rachiu dă prună
2 —		pă dooă vedre vin
— 12		pă dooă ocă ceapă
— 8		ipac pă una ocă ceapă
44 20		adecă patruzăci și patru, doaoăzăci

Sud Mehedinți

Să volnicește acest slujitori să meargă la satu Crainici și de acolo să aducă pă Gheorghe Durăliia a răspunde (în) pricina de judecată cu Dumitru sin Vintilă Miloșescu.

1823 dechemvrie 23

Nicolae Glogoveanu

Costache Ralet

Arh. St. Craiova, LXXXIX/29.

Orig., hîrtie dublă cu filigran (22×16 cm), foarte rău conservat (putred și rupt).

¹⁾ Loc rupt.

[1821 — 1823 ?]. — *Locuitorii satului Tomșani-Vilcea se plîng domnului împotriva a trei arendași greci care, fiind amestecați cu zavera, le-au luat turcii nouă catîri, iar ei cer locuitorilor să le plătească despăgubire 12.000 taleri pentru acești catîri.*

Prea înălțate doamne,

Cu lacrimi ferbinți jalulm înălțimii tale noi preoții i lăcutorii, fiindcă ne aflăm cu șaderea sub poala muntelui, între niște pietre săci, pă moșia sfintei mănăstiri Căluu; am avut arendași trei greci, anume Tănasiie i Todor i Dumitru și când s-au făcut zavera, s-au dus câte trei la sulgeru Tudor; și au venit cu carte ca să facă 500 de panduri.¹⁾ Și unu umbra cu oastea lui Iamandi și unu era chelar la Iamandi.

Și venind turcii înpărâtești au cercetat pe toți apostaii și venind în satul nostru Tumsani (sic) dumnealui ispravnicu Băl-teanu cu dumnealui gi . . .²⁾ gibașa ale dumnealui sălistieru (sic) și dovedindu-să cu adevărat că au fost între apostai, le-au loat 9 catări; și acum după para lui ne-am pomenit cu cinstită poruncă dela dumnealui căimăcamu, și cere într-acea jalbă ca să-i plătim noi satu acei 9 catări cu taleri 12.000 mie (sic). Și luundu-ne cu slujitori ne-au luat la cinstitu ispravnicat și în fațe șezându cu numiții, nu ș-au aflat nicio dreptate. Acum văzând că nu folosește, zice că ori ne ia cu călărașii să ne ducă la cinstitul divan al Craiovei și noi ne stingem cu cheltuiala și rămănem muritori de foame din pricina lui; noao ni s-au loat buți cu rachiu și bucate și fânul și le-au dos de le-au mâncat cu tovarășii lor și noi am rămas numai cu trupurile și nu ne-a mai întors nimenea nimic. Cu păcat va fi luminate

¹⁾ Scris de-asupra rîndului : cu dumnealui . . . plășii.

²⁾ Fiind scris pe deasupra altceva, nu se poate citi.

doamne, luundu-i turcii acele catäre să ne apuce pă noi să dăm taleri 12.000 mie și noi nu sântem nimic vinovați.

Ferbinte ne rugăm înălțimii tale să fie luminată poruncă către dumnealui caimacamu Craiovei, să ne cerceteze cu numiții și să ne despăgubească de cheltuiala și de agonisala câmpului; și să te milostivești a ni să rădica aceste greci de pă satu nostru, că noi cu pările lor numite nu mai putem trăi.

Iar nehodinindu-ne vreo parte, să fim sorociți la luminatu divan.

Ai înălțimii tale robî,
Noi preoții i megiașii ot satu Tumușani, sudit (sic) Vâlcea.
Eu popa Dinu adeverez
Eu popa Enea adeverez
Eu Duță sin Ancuții adeverez
Eu Dinu Armași adeverez
Eu Ion Gavrilă adeverez
Eu Gheorghe sin Diaconu adeverez
Eu Ion Modruzu adeverez
Eu Drăghici Modruzu adeverez
Eu Nicule Chivăran adeverez
Eu Ionițe sin Radu adeverez
Eu Niculae sin Pătru adeverez
Eu Ion sin Hera adeverez
Eu Dumitru sin Hera adeverez
Eu Dumitru Gudea adeverez
Eu Gheorghe Gudea adeverez
Eu Gligore Răpeanu adeverez
Eu Gheorghe Murgu adeverez
Eu Dina sin Scanca (sic) adeverez
Eu Gligore al Sandii adeverez
Eu Ion Târlea adeverez
Eu Gheorghe Răpeanu adeverez

Arh. St. R. Vilei, XIII/48.

Orig., hîrtie dublă cu filigran (21x16 cm), pătat de cerneală și rupt la îndoitură.

1826 august 26. — *Scrisoarea în care Pătru Cocîr vorbește lui Nicolae Glogoveanu de datarea falsă a unor acte de stăpînire ale moșiilor Ilovăț și Murta, de scoaterea banilor din sate și de alte treburi.*

Cu multă plecăciune inchinându-mă; sărut prea cinstită mîna dumitale, prea cinstite cocoane,

Cu prea plecată scrisoare înștiinzezi dumitale pentru adevărîța care am avut cinstită porunca dumitale, să adun oamenii cel bătrîni ca să arate sîmnele moșiei Ilovățu și moșiei dila Murta.

Prea cinstite cocoane, eu i-am adunat pe oamenii cei bătrîni pînă trîla și tată-meu și înrebându-i cu deamăruntu am și făcut acea adevărîțe, numind toate sîmnele precum mi le-au arătat și iscălindu-să și de preoșii satului, precum au și auzat. Și făcînd acea adevărîțe, nu am trimis-o din pricina că zapcii au fost tot înprăștiați cu răzvrătirea hoșilor care ieșisă din Țara Nemțească astăprimăvară și eu tot am căutat vreme, pînă doar vor veni aici și așa pînă acuma nu s-au mai iscălit și lipsînd din plasă, pe aceștia care să găsec acuma nu i-am rugat, fiindcă vorbisem celor ce au lipsăt pentru aceasta.

Și iată că să trimisă acea adevărîțe ca să văză de către dumneata în ce chip ii este cuprînderea; și dacă va fi cinstită socoteala dumitale a să iscăli și de zapcii, să va trimite și voi avea cinstită porunca dumitale, ca să știu în ce chip să urmez cu a să iscăli și zapcii. Eu nici leatu, nici luna nu am pus, socotînd că poate să fie cinstită socoteala dumitale a să pune leatu mai demult și ca să nu greșesc, am lăsat nepus. Așămene și numele răpăosatului Brădescului cel bătrîn, care au vîndut moștia, neștiînd cum l-au chemat, nici oamenii cei bătrîni, decăt pe cocoane știe, am lăsat loc a să pune numele celui bătrîn. Și de nu să va mai trimite adevărîța iarăși aici, să va pune leatu orecum va fi cinstită socoteala dumitale și să va pune și numele răpăosatului Brădescu.

Pentru scoaterea banilor, fiindcă în săptămîna trecută am avut zor cu rădicarea fînului vîzînd vremea bîrnă, și prea pușini bani am adunat cu slujitorii care au eșit de rînd, dar acuma mai ușurînd cu fînu, mă voi sili cu slujitorii care mi s-au mai trimis și căți bani voi înpreuna, voi trimite.

Iată că trimesăi și banii căți am adunat, precum să înșămnează mai jos și mă rog priimindu-să să mi să trimiță fitanța ca să poci să-mi dau sama.

Până acuma am rădicat 12 clăi fân și mai am fân necosit de doo clăi și mă sălesc cu zi cu noapte ca să la sfârșit; și pe de altă parte socotesc să mă apuc ca să treerăm grău cel curat, după cum am avut cinstită porunca dumitale; dar pentru orzi, mă rog ca să am cinstită porunca dumitale să-l trier, sau să-l învălesc bine cu fân.

Pentru rămători, până acuma am adunat la obor cu cei dela mine, 43 de vite și tot ași mai găsi de câte trei ani și mai bătrini, dar sănt mici de trup și nu mă îndrăznesc (să-l) cumpăr, văzându-i mici. Apoi cum va fi cinstită socoteala dumitale.

Iată că trimesăi și cele mai jos înșămnate :

Tl. par.

50 — depe una mie ocă porumbi ce s-au vândut.
47 — depe vin i rachiu ce s-a vândut în cărciumă.
15 — din Jiroveni.

112 —

1 coși cu coarne

16 cu patlagele

1826 avgust 26

Și cu multă plecăciune sănt al dumitale prea plecată slugă,

Pătru

(Adresa). In prea cinstită și stăpânească mână dumnealui coconului Nicolăiță Glogoveanu, biv vel clucer, cu cinste și cu multă plecăciune.

Ar. St. Cralova. LXXXIX/31.

Orig., hirtle dublă cu fillgran (22×16 cm), pătat de umezeală și ros de carl.

G L O S A R

afanisit = sărăcit
 alăstuială = adăstare, îngăduință
 apostat = răsculat, nelegiuit
 arhon = titlu de politețe ce se da
 cuiva
 beșliu = jandarm
 brat = frate
 buiurdisi (a) = a înainta oficial o
 hîrtie
 calmacam = locțiitor al banului Cra-
 iovei, locțiitor al domnului
 capuchehaie = agent diplomatic al
 țării noastre la Constantinopol
 catagrafie = statistică, inventar
 catahrisis = abuz
 catastih = condică, registru
 ceauș de poteră = căpitan de poteră,
 conducător
 cîrc—sârdar = comandant de jan-
 darmi
 colăcaș = denunțator
 davagealic = reclamație, scandal
 diafendisi (a) = a apăra
 diastimă = perioadă de timp
 ecsofilisi (a) = a socoti, a răfui; a
 achita
 filotimos = darnic
 geremetisi (a) = a amenda
 hodaie = cătun
 ipac = același, idem
 ispravnic = administrator de județ
 isterisi (a) = a pierde, a întîrzi, a
 lipsi
 iuzbașa = căpitan, funcționar al di-
 vanului
 lude-ludi = contribuabil
 madea = pricină, chestiune
 meremetisi (a) = a repara
 mertig—mertic = venitul cuiva, tain
 mumbașir = slujbaş însărcinat odî-
 nioară cu împlinirile de bani și
 cu execuțiile
 naht (bani în) = bani gata
 nefer = soldat
 ot = din, de la
 ot tam = tot de acolo
 padină = loc șes la poalele unui
 deal; loc așezat între dealuri
 pecetluit = act întărit cu pecete

perilipsis = rezumat, extras
 peșchir = prosop, ștergar
 pîrforie = lămurire, informație
 podvoadă = transport gratuit cu
 carul
 politie = oraș
 popreală = arest
 poslușnic = slugă minăstirească, ori
 boierească scutită de dări
 proclēt = blestemat, afurisit
 profthacsi (a) = a orîndui, a procura;
 (în document are înțelesul de
 a trimite)
 protocoli (a) = a constata (a veri-
 fica), a autentifica; a încheia proces
 verbal
 răbelle = este vorba de răscoala
 poporului de sub conducerea lui
 Tudor Vladimirescu
 sameș = casier
 saraschier = comandant de oști, co-
 mandant militar al unei provincii
 sărăfîe = 'oc unde se schimbă banii
 sârhat fortăreață turcească de grani-
 niță
 scutelnic = om scutit de dări aflîn-
 du-se în serviciul domnului, sau
 al unui boier
 siclet = îngrijorare, neliniște
 silamet—selemet = sfîrșit, isprăvit
 simfonie = consimțămînt, înțelegere,
 acord
 spătările = comandamentul armatei
 subașă = primar de sat în Turcia,
 agent de poliție
 sud. = județul
 tacim de cal = șaua și frîul
 teșcherea = adevîriță, certificat,
 pașaport; (în document are înțe-
 lesul: permis de a purta armă).
 tetraminie = socoteală pe 4 luni
 vole vegheată = părtinire
 volnici (a) = a imputernici
 vulpe = cinste, plocon
 zabit = comandant turc, guvernator
 zaherea = provizie
 zapciu = administrator de plasă
 zet = ginere

INDICE ALFABETIC

- Ahmet Aga, 58, 59
 Albu, hotar de moșle, 27, 28, 30, 31
 Almăji Dincă, 51
 Anciuță Vasile, 38, 39
 Ancuceru Gheorghe, 38
 Armași Dinu, 73
 Bala de Aramă, 19, 38, 45, 49, 67, 68, 70
 Bala de Jos, sat, 40
 Balta, sat, 62
 Băin Gheorghe, 41
 Barbu, pircălabul de la Ploștina, 47
 Barbu, preot în Glogova, 55
 Bălașa, doica, 22
 Bălăceanu Matei, 38
 Băltărețu Matei, 43
 Bălțeanu, ispravnic la Vilcea, 72
 Bengea Barbu, 39
 Bengescu Ghiță, 52
 Biberecu Gheorghe, 60
 Bibescu Ștefan, ispravnic al jud. Dolj, 32
 Birău Răducan, 43
 Birău Tănase, 41
 Bobocică Ioan, 45
 Boghici Trăilă, 42
 Boidea Neagoe, 41
 Borănescu, 26
 Bordincă Dinuț, 39
 Brădescu, 74
 Brăiloiu Ioan, 19
 Brăiloiu Dumitrache, 26
 Brăiloiu Nicolăiță ispravnic al jud. Mehedinți, 33, 34
 Breazu Ion, 59
 Brebenari, sat, 43, 44
 Brebenel Ion, 59
 Brebin, sat, 55
 Brîncoveanu, banul, 30
 Brîndușoiu Pătru, 66
 București, 19, 22, 26, 31
 Bulgaru Nicolae, logofețel de divan, 36
 Bullgan Ivan, 45
 Burila, sat, 66
 Burnaz Gheorghe, 38
 Burnaz Ionifă, 40
 Butel Pătru, 41
 Buță Neagu, 63
 Buzur Ioan, 58
 Calafat, sat, 17, 18
 Caraula, sat, 54
 Căldărușă Costache, 38
 Călinoiu Dumitru, 44
 Căluu, minăstire, 72
 Cățun, sat, 24
 Ceamburu Dinu, 47
 Cernălașu Dumitrache, 47
 Cerneți, 27, 28, 29
 Chivăran Nicolae, 73
 Cilibia Nicolae, preot, 27, 29
 Ciocîrlan Cilibia Dumitrașcu, 27, 31, 32
 Cloată Nicola, 38
 Cloaca, hotar, 30
 Cîreș, sat, 39
 Ciucea Trăilă, 65
 Ciuciulete Gheorghe, 47
 Ciuhurezu Gheorghe, 65
 Ciupercenti, sat, 43
 Cîrnu Ion, 42
 Cocîr Pătru, logofățul, 19, 24, 45, 52, 53, 74, 75
 Cloșani, sat, 52
 Colareț, sat, 30
 Condărău Zmaranda, 39
 Corici Dinu, 63
 Corneanu Ioan, 65
 Corobaia Gherghina, 45
 Corobăloana Saffa, 41
 Covrig Gheorghe, 60
 Covrig Ghiță, 42

Crăinici, sat, 38, 40, 70, 71
Craiova, 17, 18, 25, 31, 32, 34, 49,
52, 55, 72, 73
Crețu Dumitru, 44
Crișan Sandu, 59
Crivina, sat, 64
Croitoru Matei, 42
Culmea Cremenii, hotar, 28, 30
Curelea Marin 45
Dănceu, sat, 58
Dănculescu Ianache, căpitanul de la
Bala de Aramă, 35, 37, 38, 49
Depalto Ioan, calmacam al Craio-
vei, 49
Dinu, preot la Tomsani, 73
Dobrescu Sandu, 43
Dobrițescu, 61
Doj, 31, 32
Dorălia Gheorghe, 70, 71
Dragaviei Vasile, 54
Dragomir, 26
Dragu, preot în Zegujani, 43
Drăgolea Pătru, 64
Drăgoești, sat, 28
Dunărințu Ion, 59
Duncea Constantin, 62
Duncea Gheorghe, 62
Enea, preot la Tomsani, 73
Eva călugărița, 46, 47
Fillmon Gheorghe, 45
Fiotu Manolache, 29
Fiotina Albului, hotar la Timna, 31
Fiotina Corbului, hotar la Timna,
28, 29, 30
Frumușelu Mihăilă, 38
Frumușelu Iemen, 38
Furtună Mihai, logofăt, 63
Galaction, episcop al Rîmnicului,
49, 50
Gașpar Pătru, 59
Gaman Dumitrașcu, 66
Geantă Nistor, 66
Ghloce Ion, 64
Ghionea Pătru, 54
Gheorghe, pîrcălabul satului Burlia,
66
Gheorghe, pîrcălabul satului Dăn-
ceu, 58
Gheorghe, preot în Cătun, 38
Glăvan Bogdan, 63
Glogova, sat, 22, 26, 34, 35, 36, 37,
38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46,
55, 56
Glogoveanu Masinca, 22

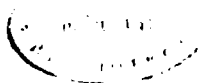
Glogoveanu Nicolae, 19, 20, 21, 22,
23, 26, 33, 37, 52, 55, 62, 68, 71,
74, 75
Gogoșița, sat, 63
Granu Ion, 40
Grădinaru Pătru, 38
Greceanu Mihai, 27, 29, 30, 31
Grigorie logofătul, 19
Grindeanu Nicolae, 42
Grozești, sat, 26
Gudea Dumitru, 73
Gușu Semen, 60
Hera Ion, 73
Hîrgotă Ioniță, 45
Husein aga, 70
Iacov din Glogova, 41
Iagăru Pătru, 44
Iconomu Alexandru, 57
Ilovăț, sat, 52, 74
Ilovița, sat, 65
Inalta Poartă, 63
Ioan, pîrcălabul satului Gogoșița, 63
Ioan, preot în Crivina, 64
Ion logofătul, 54
Ion, pîrcălabul di Glogova, 41
Ioniță, logofătul din Timna, 31
Iordăchiță, 21
Izvoranu Bălașa, 28, 29
Izvoranu Dumitru, 59
Izvorătul, 31
Izvorul Anestilor, sat, 31
Jega Dinu, 63
Jianu Ion, 42
Jiplea Ion, 64
Lepăduș Gheorghe, 39
Leurda, sat, 43
Lupeș Dumitru, 58
Marco căpitanul, 26
Martin Nicolae, 63
Matei, preot în Glogova, 55
Matei, preot în satul Ilovița, 65
Mănescu Ion, 45
Mărdale Pătru, 58
Măru Rău, hotar, 28, 30
Mătușa Nicolae, 44
Mehedinți, 17, 18, 19, 20, 21, 27, 33,
35, 51, 54, 57, 67, 69, 71.
Melinești, sat, 26
Mereanu Dinu, 63
Mihai, preot în Glogova, 42
Mihai logofătul, 35
Mihart Florea, 54
Miloșescu Dumitru, 70, 71

Mirtea Trăilă, 39
Modruzu Ion, 73
Moian Ion, 47
Molea Iacov, 63
Monțog Oprița, 41
Muldeală Șarban, 44
Murgu Gheorghe, 73
Murta, sat, 74
Muscalu Grigorie, 59
Mușat Radu, 59
Negoești, sat în Mehedinți, 38, 43
Negreanu Ioan, logofăt, 54
Nicola Răducan, 20
Nicolae logofătul, 48, 52
Nicolicescu Pau, 38
Ochi Albi Nicola, 59
Ocolul, plasă în Mehedinți, 67, 68
Orșova — Rușava, 22
Padina lui Mișcă, hotar în Timna,
30
Padina Pristavului, hotar în Timna,
30
Padina Stupariului, hotar în Timna,
30
Partenie Trăilă, 65
Pasăre Ion, 42
Pașa Ghiță, 40
Pavăț, sat, 27, 28, 29, 30
Pavlu Anica, 24, 25
Păscaru Ivan, 42
Păscaru Matei, 42
Păscaru Pătru, 42
Pătule, sat, 57
Păun Vasile, 42
Peceate Matei, 59
Perneac Mihal, 65
Pestrițu Nicola, 60
Peșceana, pîriu ce trece prin Timna
28, 29, 30
Pirlea Dumitrașcu, 39
Pirligras Grigorașcu, 66
Pîrvulescu Trăilă, 41
Pleșa Nicolae, 63
Ploștina, sat, 47
Polana Blendereului, hotar în Timna,
30
Popa Ion Vasile, 40
Poroina, sat, 30
Poroieneu Ioan, 27, 28, 29, 30, 51
Porărescu Petre, 27, 29, 30
Prunea Ion, 42
Preșneanu Nicola, 65
Prunea Niță, 42
Purcar Dumitrașcu, 40

Ralet Costache, 68, 71
Răcănel Avram, 45
Răcănel Vasile, 40
Răpeanu Grigorie, 73
Rătez, sat, 24
Rogozi Vasile, 54
Roșița, sat, 38, 39
Roșu Bădea, 64
Roventă Nicolae, 44
Rudina, sat, 44
Runcurel, sat, 44
Sănătescu Constantin, 47 —
Sănlav din Șovarna, 40
Săraca Maria, 43
Săvoiu Constantin, preot în Glo-
gova, 55, 56
Scanavi Nicolache, caimacamul Cra-
lovei, 18
Scarlat logofătul, 48
Scăun Radu, 64
Stanciu logofătul, 52, 56
Stancu Gheorghe, 41
Stancu Vieru, 26
Stămătoiu Costache, 44
Steiceanu Dinu, 43
Streche Dinu, 63
Strimba, sat, 43
Strimbeanu Vasile, sluger, 33, 34,
65
Strimteanu Ion, 44
Strimtenița Maria, 44
Stroești, sat, 38, 47 —
Strole Constantin, 57
Stuparu Rădol, 44
Șuțu Gheorghe, caimacam al Cra-
lovei, 36
Șalap Barbu, 39
Șalapă Ioan, 38
Șișești, sat, 52
Șovarna, sat, 40, 47
Ștefan mumbașirul, 28
Tămăș, 38
Tămăș Constantin, 46
Tălău Răducanu, 43
Tărămligan Gheorghe, 38
Teianu Ioan, 27
Temșani, sat, 47
Timna, sat, 27, 28, 29, 30, 31
Tîmneanu Constantin, 27, 28
Tîrgu Jiului, 45
Tîrlea Ion, 73
Toma logofătul, zapclul plășii Bala,
19

Tomșani, sat, 72, 73
Turcu Constantin, 46
Țara Nemțească, 52, 62, 74
Țeco Stolan, căpitan, 51
Ungureanu Nicola, 45
Uzniță, riu în Timna, 30
Valea Albului, hotar în Timna, 28, 29
Valea Muerii, sat, 26
Valea Murguțului, hotar în Timna,
30
Vasile căpitanul, 26
Vasile, preot în Glogova, 42
Vidin — Dîlu, 17
Viena — Beci, 20, 21, 22

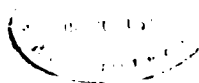
Vintilă din Glogova, 42
Vilcea, 72, 73
Vilceanu Constantin, 45
Vilceanu Preda, 45
Vilceaua Adîncă, hotar în Timna,
30
Vinjul, sat, 51
Vladimirescu Tudor, 20, 21, 22, 23,
72
Voicu Pătru, 40
Zegoicea Lupu, 60
Zegujani, sat, 43
Zoican Nicolae, 62

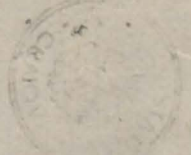

Tomșani, sat, 72, 73
Turcu Constantin, 46
Țara Nemțească, 52, 62, 74
Țeco Stolan, căpitan, 51
Ungureanu Nicola, 45
Uzuliță, riu în Timna, 30
Valea Albului, hotar în Timna, 28, 29
Valea Muerii, sat, 26
Valea Murguțului, hotar în Timna,
30
Vasile căpitanul, 26
Vasile, preot în Glogova, 42
Vidin — Dîlu, 17
Viena — Beci, 20, 21, 22

Vintilă din Glogova, 42
Vilcea, 72, 73
Vilceanu Constantin, 45
Vilceanu Preda, 45
Vilceana Adîncă, hotar în Timna,
30
Vinjul, sat, 51
Vladimirescu Tudor, 20, 21, 22, 23-
72
Voicu Pătru, 40
Zegolcea Lupu, 60
Zegujani, sat, 43
Zoican Nicolae, 62

208
1814

Handwritten text in a cursive script, likely a legal or official document. The text is dense and covers most of the page, with some lines appearing to be underlined or separated. The script is characteristic of 19th-century Romanian or Hungarian documents.

Spașcu

Comis de leg. episc.

Pravda iustitiae

Handwritten text in a cursive script, likely Romanian or a related language. The text is dense and covers most of the page. It appears to be a letter or a document. At the bottom right, there is a signature that reads "Iacob".

upr am... Cas Da

Handwritten text in a cursive script, likely Romanian or a related language, covering most of the page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading.

of do:

upr am...

Handwritten text at the bottom right, possibly a signature or date.

TABLA DE MATERII

	<u>Pagina</u>
Prefață	5-9
Cuprinsul documentelor	11-16
Documentele	17-75
Glosarul	77
Indicele	79
Documentele date in facsimil	

INTREPRINDEREA POLIGRAFICĂ CRAIOVA 1728